

Gruust 17

DE FLATERBENDE

door Franquin

DUPUIS

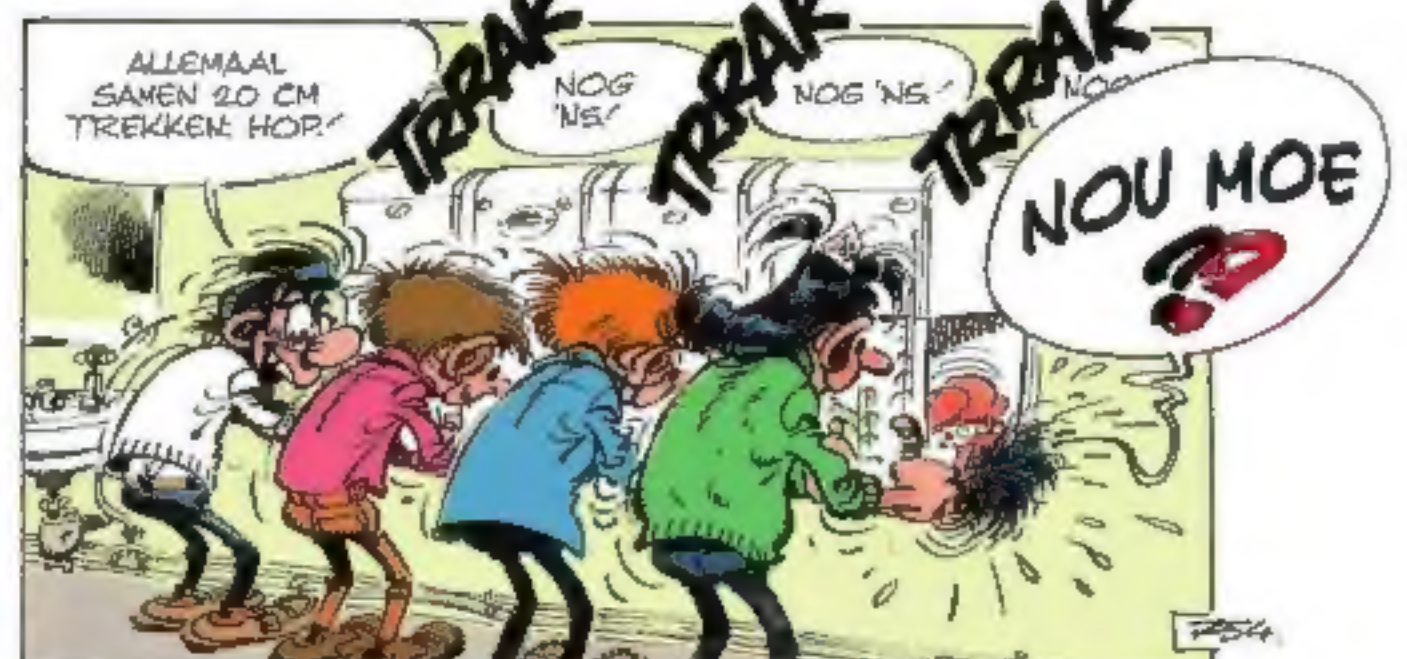
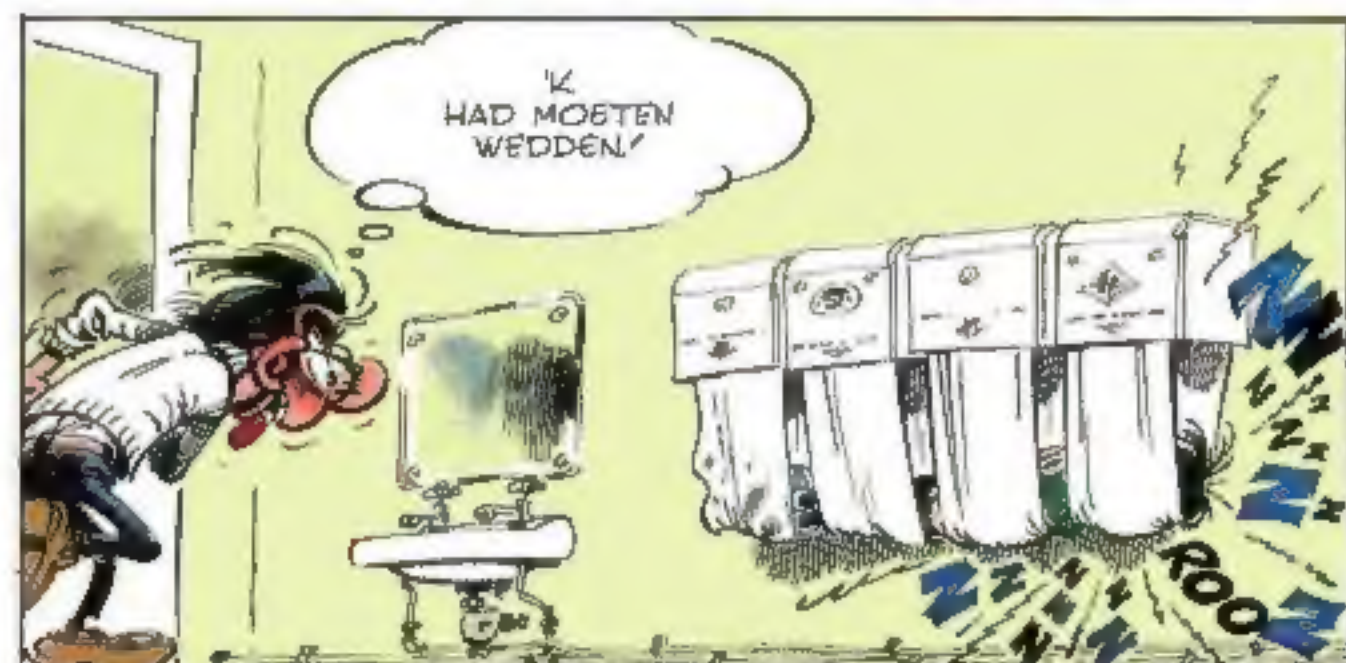
Guust
17

DE FLATERBENDE

door Franquin

DUPUIS

255
P. Huguier

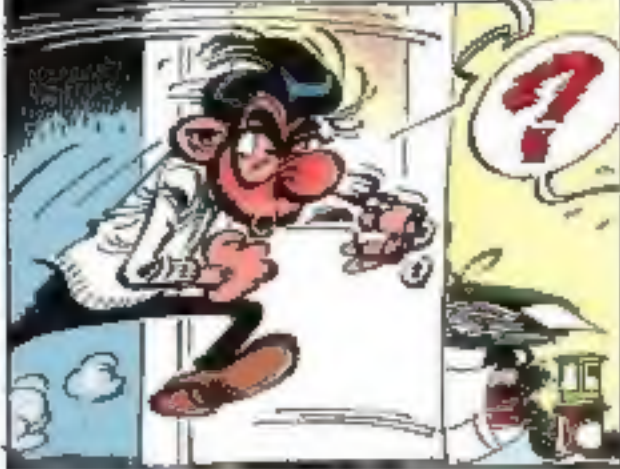

© PWAAP

ONZE VERTEGENWOORDIGERS
KOMEN MORGENOCHTEND DE
REDACTIE BEZOEKEN...

IK ZET SEEN VOET MEER IN DIT KANTOOR! IK KLAP DE DEUR VOORGOED ACHTER ME DICH!

NOU MOE' OM VAN EEN OPGERUIMD KANTOOR WEER EEN VARKENSTAL TE MAKEN BEN JIJ WEL KAMPIOEN...

IK ZET SEEN VOET MEER IN DIT KANTOOR! IK KLAP DE DEUR VOORGOED ACHTER ME DICH!

NOU MOE' OM VAN EEN OPGERUIMD KANTOOR WEER EEN VARKENSTAL TE MAKEN BEN JIJ WEL KAMPIOEN...

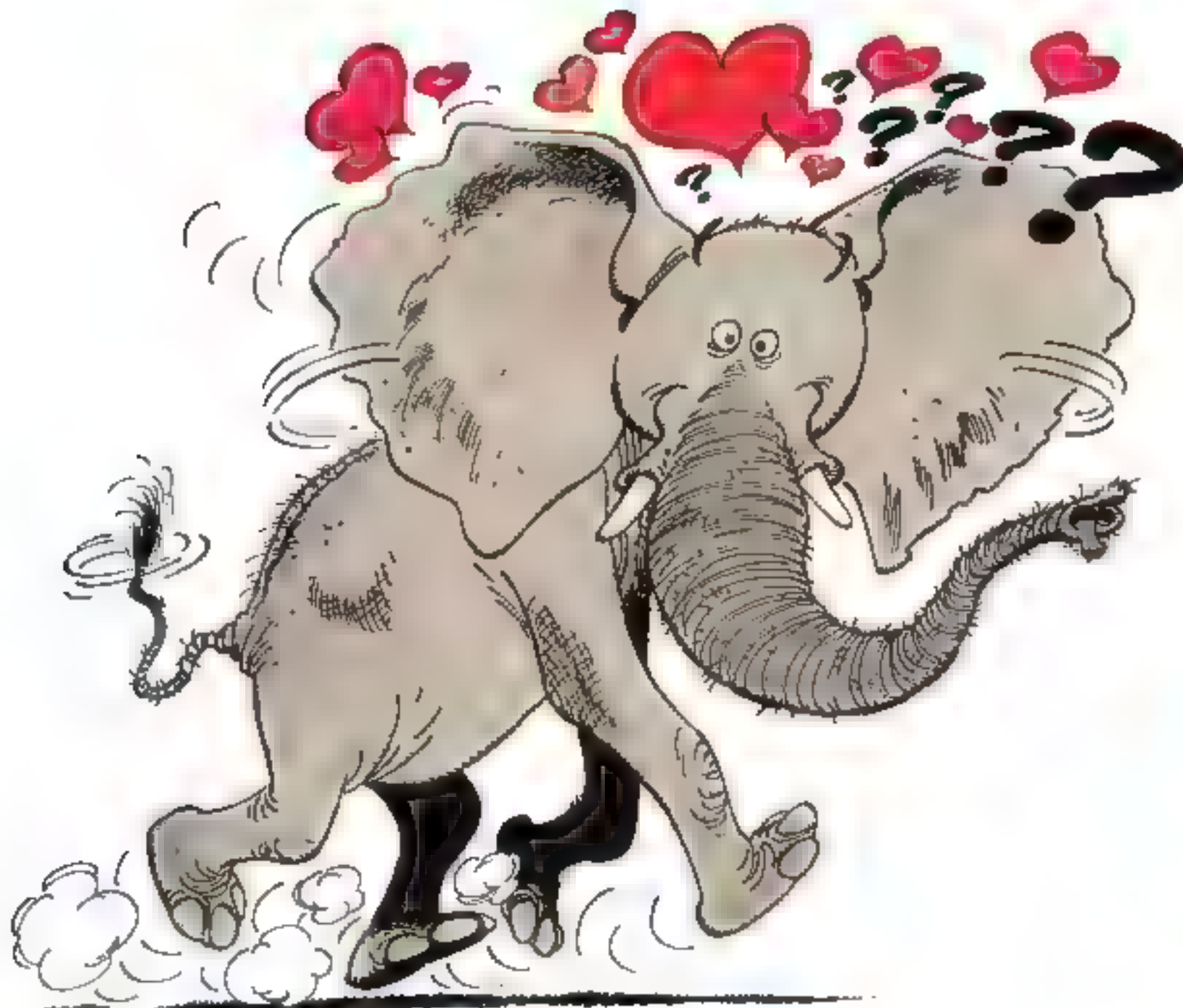
JA, EH... DIE
KLEUREN SCHREEUWEN
EEN BEESTJE DOE HET
MAAR WAT SIMPELER,
ALS HET KAN...

PFFFOEPPP
PFFFOEAAAAP

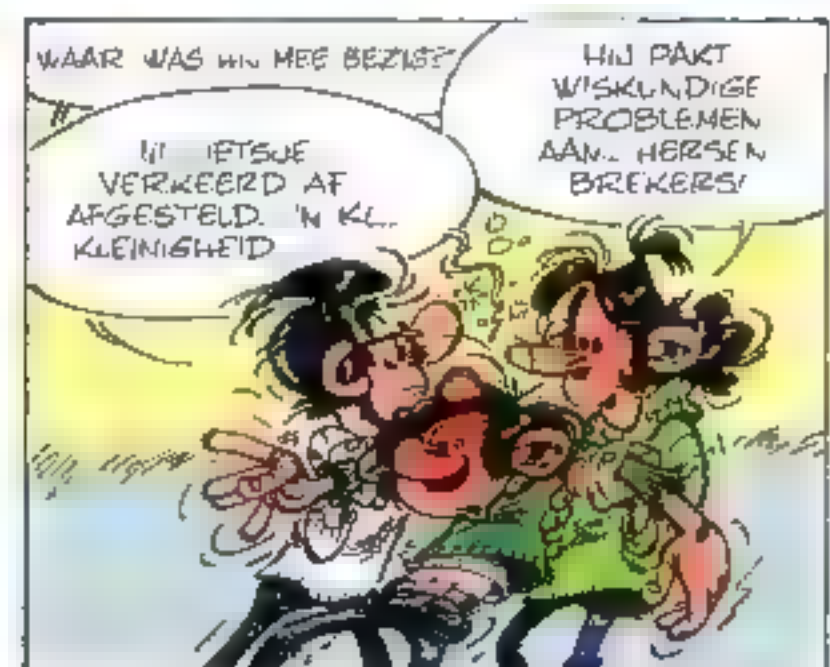
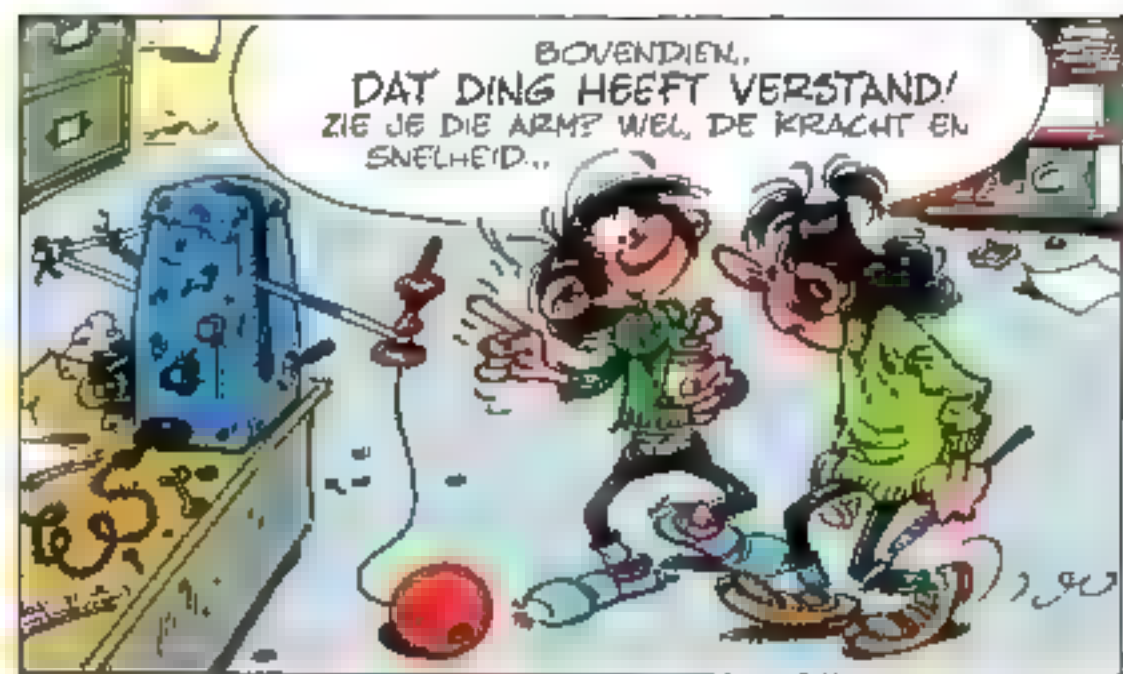
NOU MOE

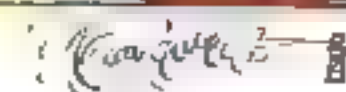
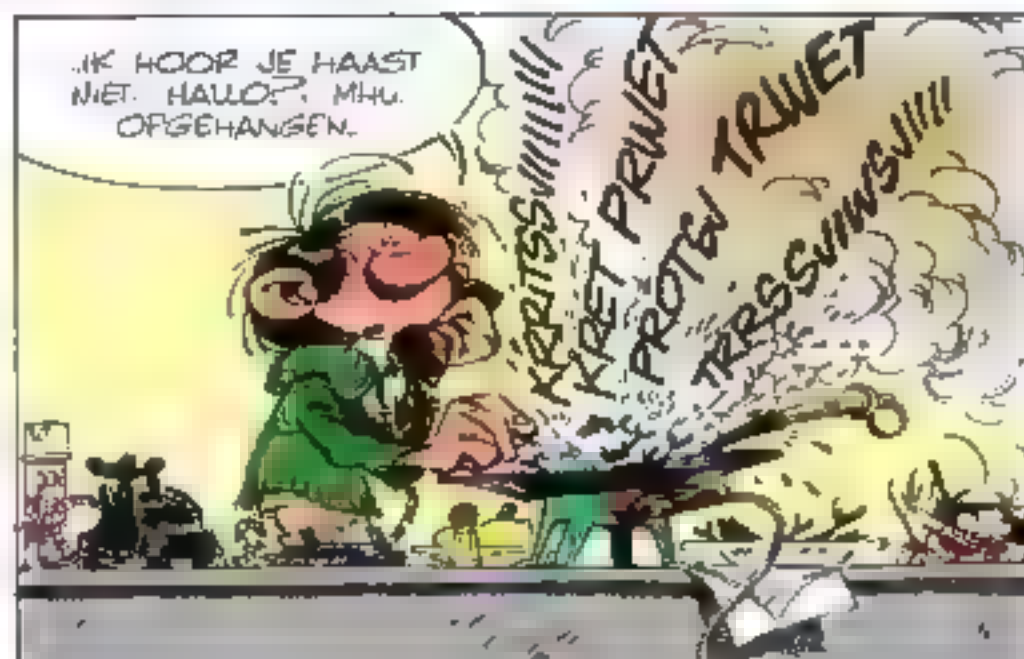
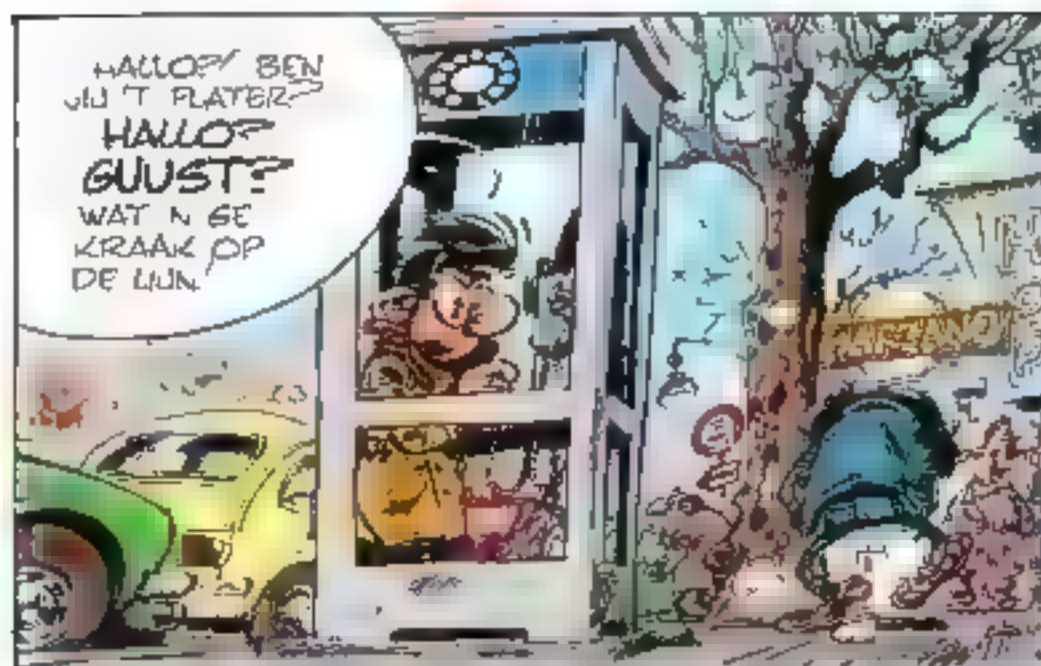

752

François

André FRANQUIN onderbreekt even zijn wekelijkse productie. YVAN DELPORTE zorgt voor een redactionele rubriek,

die eerst wordt geïllustreerd → door bestaande tekeningen die opnieuw worden gebruikt, later door nieuwe tekeningen.

Guust

loopt wat achter

Stokstijf als een hark met hernia stond van Gestel ons d's morgen bij de deur op te wachten, horloge in de hand en een gezicht als een zonnewaer n een maatsje bu. Van Geste doet een fele poging het werk n ons gebouw beier te organiseren, en dan voora door het "lagere personeel" in een keurslijf van bepalingen, aanwijzingen en boetedingen te dringen. Onze trouwe plichtsbewuste boekhouder rechtvaardigt z'n moete door te zeggen dat bijvoorbeeld ieder personeelslid dat te laat binnenkomt "een ontoelaatbare druk op de vaste en variabele kostenposten van de uitgeverij Dupuis legt helgeen n deze tid van conjuncturele teruggang een fatale weerslag op de financiële posten van deze, tot dusver gezonde onderneming ten gevolge kan hebben zoals hij z'ch tegen een mokkende Krasser terloops liet ontvallen.

Inlussen hadden 37 laatkomers van dit onderhoud gepropteerd om snel achter van Geste a rug om naar binnen te glippen, zodat de amples achter de namen van alle zwagers vro ik aanwezig brandden.

Nee, toch niet achter alle namen zoals Prumpit bemerkte toen hij om half elf ging kijken of de plaat van Franquin voor dit nummer soms beneden lag. Van Gestel stond nog steeds op deze-ide plaats en zei grimmig tegen onze ge'etde chef:

"Ik zie, niet tot mijn verwondering dat uw medewerker Flater nog niet is verschenen. Er zijn zo van de kere s de de huisreglementen niet voor vo aanzien. Aan het eind van de maand hoeven ze dan ook niet op een vo salaris te rekenen."

Prumpit antwoordde dat Guust misschien verdrag ing had... of dat er misschien wel iets was gebeurd wa kon nooit weten... "Ik ben ervan overtuigd dat uw mijnheer Flater weer met een

zeer interessante smoes tevorschijn komt. Daarom blijf ik hier net zo lang staan tot die smoeshaan komt opdagen."

Prumpit begon z'ch werkelijk ongerust te maken. Niet om Guusts u'tblijven (daar zijn we wa aan gewend), maar veel meer over de plaat die deze bladzide moest bekeden. Om half twaalf schraapt hij, al z'n moed breekt en het Franquin op 't gevaar af m'ut bed te be-een (geen misp staatst mededelen; Franquin heeft een toestel op z'n nachtkastje).

"Guust 766?" perst Franquin uit z'n slaapdronken mond. "Zeg, maak 't nou!! die heb ik g'sieren bij, ul'e n de bus gestopt. Je moet 'm zo zien ggen er staat DRINGEND op de enveloppe, in dikke rode letters..."

Nou staat dat woord n de kaur op b'na alle post van ons. Het is zelfs zo dat enveloppen waar 't niet op staat vee eerder en vee sneller op Prumpits

bureau liggen omdat ze op de postkamer denken dat 't wat bijzonders is. Maar goed, we hebben overal naar de plaat gezocht in de prolemaffden onder de vloerbedekking, bij de conciërge... ja,

we hebben zelfs naar 'Kuf's gebeld (tekenars zijn soms verstrooid).

Om half zes 's avonds was de plaat nog niet terecht en de persen konden niet langer blijven stilstaan.

Meneer van Gestel wa De stond nog steeds met z'n horloge in de hand naast de deur. Meneer Dupuis heeft 'm de hele dag tevergeefs op z'n kantoor proberen te belien. Hij was erg uit z'n hum over z'n chef-boekhouding de zonder iets te zeggen een dag vrijaf nam. Van Geste hoefde aan t eind van de maand niet op een vol salaris te rekenen, zei meneer Dupuis grimmig.

toespraak van Kwabbernoot

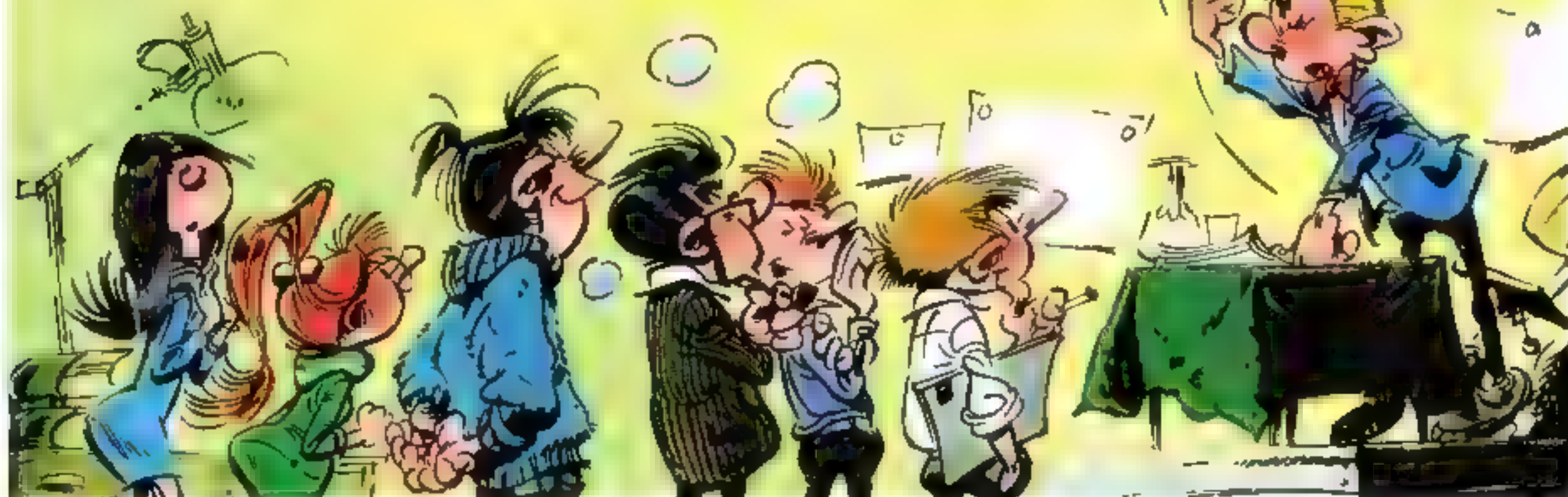
Meneer Dupuis heeft Kwabbernoot helemaal uit Rommelgem gehaald om de reorganisatie van het werk in ons bedrijf wat soepeler gestalte te geven. Meneer Dupuis is er blijkbaar van overtuigd dat er in de redactiekantoren een "laat-maar-gaan"-mentaliteit heerst en dat Kwabbernoot daar iets aan zal veranderen...

Uit Kwabbernoots toespraak noteren wij dat de directie nooit geld of moeite heeft gespaard om van de redacties de parels aan de kroon van onze uitgeverij te maken. En dat deze parels niet door de slordige luiheid van een buitenbeentje voor de zwijnen mogen worden ge-gooid.

En Juffrouw Jannie maar met een bloedrood gezicht naar Kwabbernoot kijken...

ZEG NOOIT:
blaf niet en bijt de hond

MAAR ZEG:
blaffende honden bijten niet

Guust Flater is er nog niet

We konden er niet meer onderuit. Dat Guust een week zoek is, is tot daar aan toe, en 't is ook nog wel stil te houden. Bovendien schieten we zonder die flod deraar stukken sneller op. Maar een plaat van Franquin zoek is andere koek. Onze alerte Directie bemerkte onmiddellijk dat er vorige week een plaat van Franquin in het nummer ontbrak, en gaf onze gezefde Van Gestel groen licht voor een onverbidde onderzoek.

Zoals je allang hebt gemerkt heeft dat onderzoek nog geen moer opgeleverd: de plaat is en blijft zoek. Wel hebben we deel 3 van onze grote encyclopedie teruggevonden, dat vorig jaar rond deze tijd spoorloos verdween. Vragen over onderwerpen beginnend met een H kunnen we nu weer veel gemakkelijker beantwoorden: dan is verder de sleutel van het toilet op de derde verdieping boven water gekomen. Die lui op de derde zijn daarover erg in hun sas omdat ze nu niet meer verschillende keren per dag met gevaar voor eigen en andermans leven 28 treden op en af hoeven te reppen; we hebben zelfs een dienstnota gevonden waarin werd aangespoord alle paperassen zo snel mogelijk aan de betreffende redactie over te maken. Die nota dateerde jammer genoeg uit 1952. En ze is vonden we een briefje van een beginnend tekenaar, een zekere Jijé, die Robbedoes met zijn diensten wilde verblijden. Maar Guustplaat 766 bleef volstrekt onvindbaar.

«Heren, dit is een zeer ernstig verlies», vertelde van Gestel ons «Werkelijk, zéér ernstig en gevoelig. U heeft er geen idee van, wat die tekeningetjes onze firma kosten!»

Nou hebben we daar echt wel enig idee van, maar dat hoeft van Gestel natuurlijk niet te weten. Maar hij was nog niet uitgekleist.

«Ik ben er echt helemaal overstuur van. Als ik aan al dat geld denk, dat we voor die tekeningetjes betalen, dan doe ik 's nachts geen oog meer dicht!»

Nou zeg, we hebben 'm toen wel even duidelijk gemaakt dat niet hij, maar alle Guust minnende lezers veel meer over ontbrekende platen van Guust moesten

**ZEG NOOIT
mij maar een plaat lever
MAAR ZEG:
lever mij maar een plaat**

Ja, dat ze zelfs wel 'ns boos konden worden.

«Is dat waar? Dacht je dat er mensen zijn die meneer Franquins werk waarderen?»

En meteen daarop

«Maar... maar, maar... zouden boze lezers het blad dan niet meer kopen? Zou de opage kunnen dalen?»

Nog zenuwachtiger dan hij al was liet van Gestel toen inderhaast onderstaand bericht opmaken.

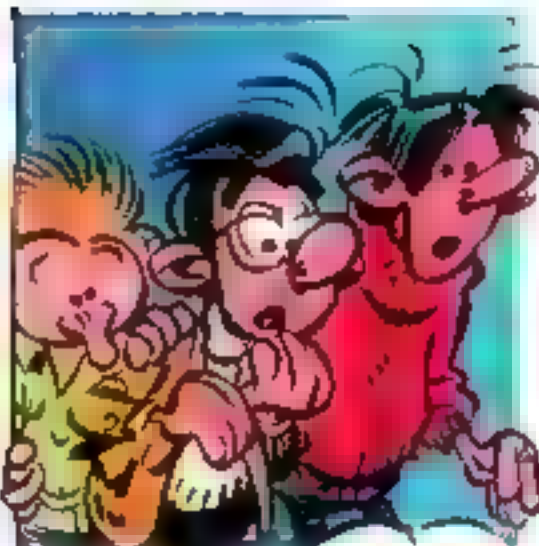
Zeer geachte lezers.

Door omstandigheden waarvoor we geen verantwoordelijkheid kunnen aanvaarden zijn wij deze week niet in staat de onder de naam: "Guust 766" beroemd geworden tekenplaat te publiceren. Weest ervan overtuigd dat wij de verantwoordelijke medewerker(s) ter verantwoording zullen roepen. Wilt tenslotte zo vriende zijn ons blad te blijven kopen, opdat ons verkoopscijfer zijn gezonde groei voortdurend.

Van Gestel
(chef boekhouding)

Kwabbernoot is nog steeds druk bezig de redactie organisatorisch goed op poten te zetten. Hij heeft Franquin (rechts in de schaduw) geconsulteerd over het beste en veiligste verzendsysteem voor platen. Intussen maken de overige redactieleden zich klaar om Guust 766 op hun buik te schrijven.

Gauust

trekt
de
oplaag
omlaag

Onze lezers gelieven ons de afwezigheid van plaat nummer 786 van de avonturen van Gauust Flajer niet kwalijk te nemen.

Zelfs als HIJ er niet is stuurt ie de boel in het honderd. En het ergste is dat we ons nog zorgen beginnen te maken ook, nog nooit is die knaap zo lang afwezig geweest zonder dat we een woord van m horen. Tja ondanks z'n onuitputtelijke voorraad flaters en stommitaten mogen we Gauust wel en we zijn echt bezorgd als we nagaan al aan die duizend en één sloten denken waar hij tegelijkertijd in zou kunnen lopen.

Van Gestel maakt zich alleen maar zorgen om die verdwenen plaat van Franquin. Drie weken geleden liet de grootmeester dat stuk karton in onze brievenbus glijden maar niemand heeft die eruit kunnen halen spoorloos was ie. En vanger en diverse lezers ons al boze brieven hebben geschreven, waarvan enkele merkwaardigerwijs op het directiekantoor zijn beland en vandaar weer met een begeleidend directeschrijven bij meneer van Gestel, maakt de arme man al enkele weken lang zware dagen en nachten door.

Vandaar dat verontschuldigde tekstje links bovenaan (naar onze mening totaal overbodig omdat jij ook wel

ziet dat er een plaat van Gauust ontbreekt). Vandaar ook weer eens een grote speurtocht door het gehele gebouw (de dertigste alweer), waarvoor zelfs Franquin naar onze kantoren werd ontboden. Franquin zit ook erg met die verloren plaat in z'n maag en wilde echt hard aan de oplossing en ontsluiting van het raadsel meewerken. Hij kwam dan ook maar een kleine vier uur te laat. Hij liet precies zien hoe hij die plaat in de bus had laten glijden zei dat hij er verder ook geen moer aan kon doen en vroeg of we de zwaluwnestjes in dat nieuwe Chinese Restaurant twee straten verder al hadden geproefd.

Van Gestel gromde dat hij wel andere zorgen aan z'n hoofd had. Door het ontbreken van die plaat zou de oplage omlaag kunnen dalen en voor meneer van Gestel is een dalende oplage even erg als een dubieuze debiteur.

— « Trouwens », zo zei hij, « ik heb hier net de laatste verkoopschijfers die ik aan de Directie ga voorleggen »

ZEG
NIET :
lege straten.
Nonnen
vegen
de waterkade.

MAAR
ZEG
DUIDELIJK :
de
waterkanonnen
vegen
de straten leeg.

En met die donkerzwarte map stijf tegen z'n hart gekneld bcende hij de gang in, richting directie deur en directeur.

Irens een kreet :
« Daar ! Onder het tapijt. Is dat niet... »

Als van Gestel die map met papieren niet zo stijf tegen zich aan had wil en houden was er niks gebeurd. Maar van Gestel houdt altijd z'n poot stijf en z'n rug recht, wilde niet bukken en lichtte met de punt van z'n glimmend gepoetste schoen de punt van het tapijt op waaronder een geel stukje papier vandaan piepte. We hoopten allemaal dat het de verdwenen plaat zou zijn. maar nee, het mocht niet zijn. Op het papier stond in onmiskenbare Gauust-hanepoten : **VLIEGENPAPIER**.

De teleurstelling droop van van Gestels gezicht af (in gedachten formuleerde hij al een zin als : « Meneer Dupuis, ik persoonlijk heb de door de redactie zoek gemaakte plaat teruggevonden »). Hij schopte het papier een eind weg en zette z'n voet op de eerste trede van de trap...

ZBLATSJ : een halve seconde later lag van Gestel achtentwintig treden lager te midden van een massa naar dwarrelende papieren met verkoopsresultaten. Hij probeerde overoind te komen en... **SJLAK**... opnieuw plat op z'n rug.

Dat Vliegenpapier van Gauust is een logische stap na de uitvinding van z'n superboenwas van een tijd terug. De werking ervan verloopt

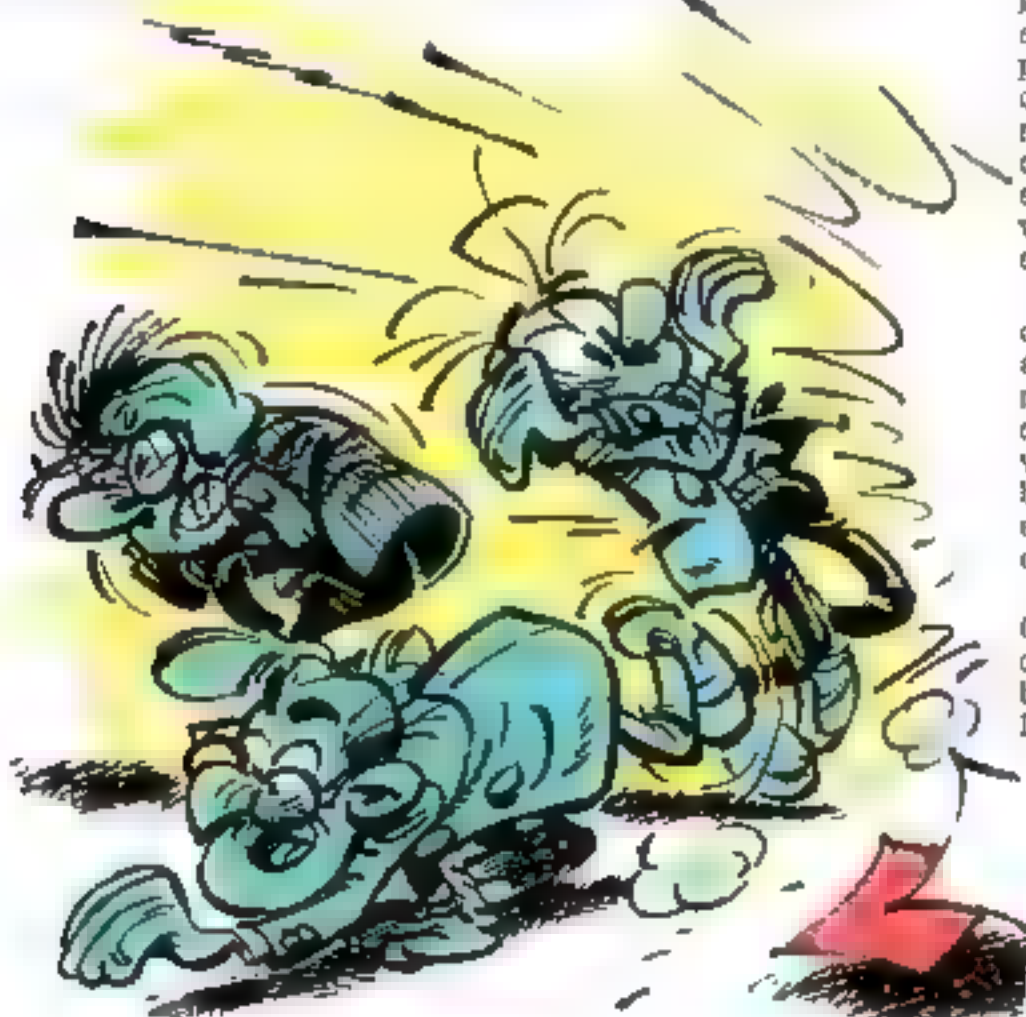
gladweg als volgt : een stuk papier wordt met superboenwas ingesmeerd en te diggen gelegd. Een vlieg gaat op het papier zitten, krijgt daarbij een hoeveelheid was aan de pootjes, vliegt weer op en glijdt de eerstvolgende keer dat hij weer ergens wil neerstijgen onherroepelijk uit. Het dier kan zo nergens uitrusten en valt na enige tijd dood van vermoeidheid.

Van Gestel viel, nog steeds plat op z'n rug, fel tegen ons uit. We hebben m toen maar onder de armen gegrepen en voor de deur van het directiekantoor neergezet. Hij klopte en ging naar binnen. We hoorden nog

— « Zo, bent u daar eindelijk ? Ik wacht al een half uur ! »

De deur ging weer dicht. We hoorden iemand uitglippen voorwerpen omvallen en enkele krachttermen de lucht doorkliven. Meteen daarop ging de deur weer open en kroop van Gestel op handen en voeten naar buiten, daarbij tot spoed aangezet door een pittig tekstje uitgesproken door onze heer directeur. Nee, meneer Dupuis is de kaarte zelf, maar als hij zich ook eenmaal laat verleiden...

Het vervelende is dat, behalve die plaat van Franquin, nu ook dat stuk vliegenpapier spoorloos is. Als je dus ergens een stuk geel papier ziet liggen loop er dan met een boogje omheen !

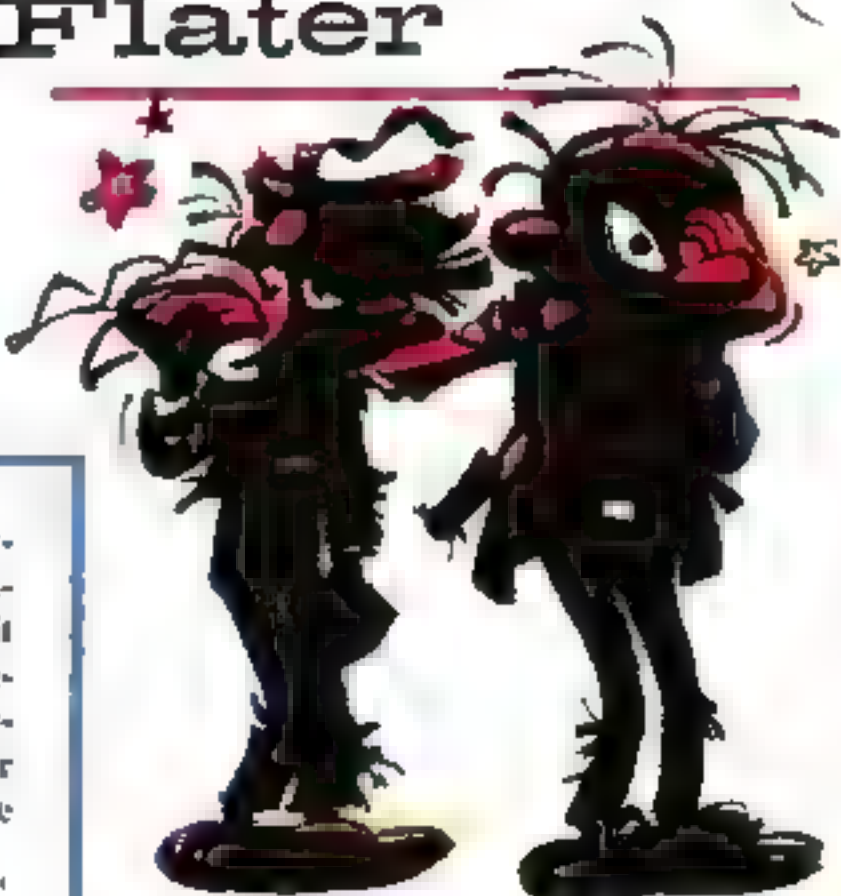

Guust Flater

maakt het zwartbont

Onze lezers gelieve ons te verontschuldigen voor de zwarte inktvlekken die sommige exemplaren uit onze oplage voor deze week ontsieren. Wij hopen oprecht dat zij daarin geen reden zien het verkoopsijfer van ons blad een ernstige slag toe te brengen.

van Gestel,
(chef boekhouding).

Trammelant als Guust er is, is voor ons, geharde knapen van de Robbedoesredactie, al niets bijzonders meer. Maar als die gooser de boel in het honderd schopt ook als-ie er niet is, wordt zelfs ons ietwat te veel. Nou ja, eigenlijk mogen we nog van geluk spreken, want degene die het meest van Guusts afwezigheidsbunders te lijdens heeft is onze bij uitstek serieuze boekhouder, meneer van Gestel.

Door die stunt met dat vliegenvangpapier van vorige week is meneer van Gestel nog steeds niet de oude. Die dag dat hij erop trapte en daardoor wat van Guusts superboenwas aan z'n zolen kreeg, was hij de hele dag ondersteboven. 's Avonds heeft-ie zelfs een taxi moeten bellen waar hij op handen en voeten is ingekropen. De taxichauffeur is zelfs nog even binnen gekomen met het verzoek even te bellen wanneer er weer zo'n knaif bij ons werd georganiseerd. Maar goed, van Gestel is die avond thuisgekomen en was de volgende dag weer present compleet met z'n zondagse schoenen (zwarte).

Tot tien/elf uur niks bijzonders. Maar zo rond elfen ging de paniekpijp (telefoon) De drukkerij.

« Ja... eh... maak effe een berichtje dat het blad deze week niet op tijd kan uitkomen. We hebben al twee drukkers en drie opmakers naar de p.l moeten brengen, en... »

« Hoe? Wat? Wat gebeurt er dan? » wilde van Gestel weten.

« Kom zelf maar kijken », zei Achilles, chef van de drukkerij. « En geen praatvaar »

Nu ja, van Gestel zo snel als z'n positie in het bedrijf het toelaat naar beneden. En jawel. Op een of andere manier was er een stuk vliegenvangpa-

ZEG NIET :

Die hoge omes zijn in de wind !

MAAR ZEG :

Hoge bomen vangen veel wind.

pier in de drukkerij terechtgekomen en had die in een kunstijbaan veranderd. Er hingen lu, aan de frames van de persen, aan de drukrollen en aan de snijmachines. Levensgevaarlijk natuurlijk, maar bij lange na nog niet zo gevaarlijk als op die spekgladde vloer lopen. De chef-drukker zat in kleermakerszit op z'n schrijftafel en probeerde zo z'n waardigheid en achterste te redden. Van Gestel probeerde onmiddellijk orde op zaken te stellen, zwierde op het vliegenvangpapier al om het te verwijderen, maar

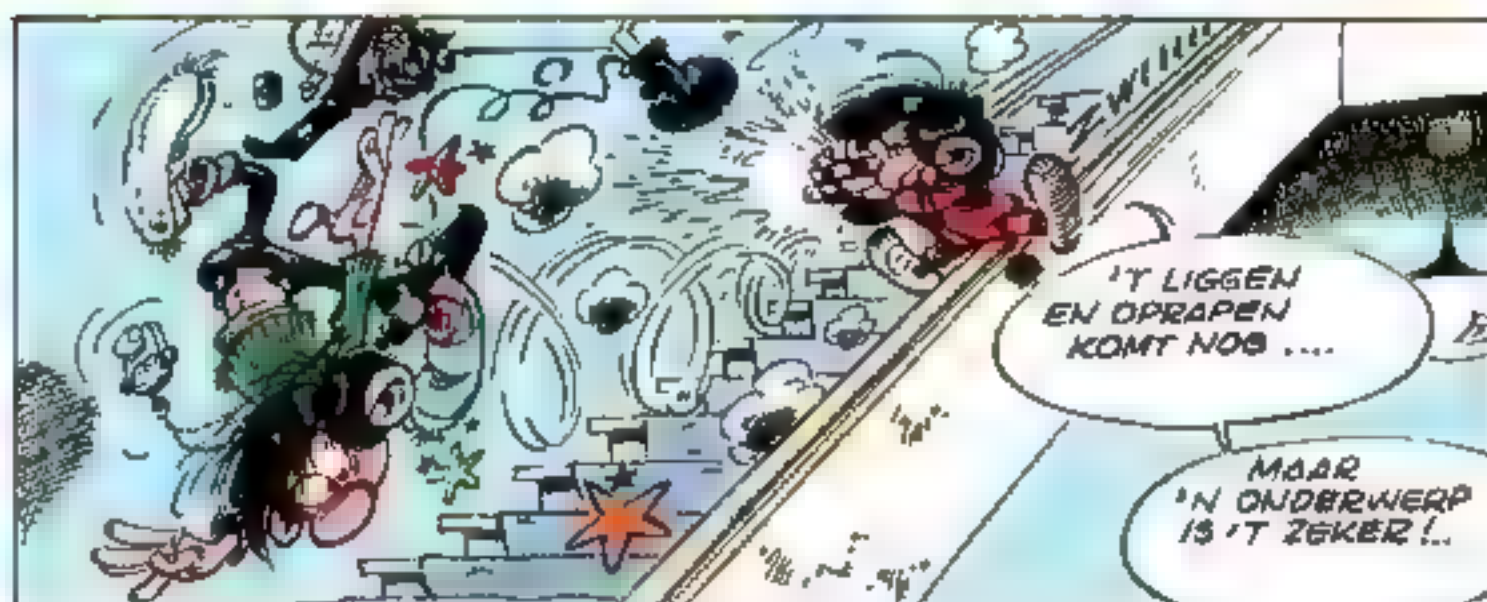
« Niet doen ! Laat liggen », schreeuwde de chef-drukker nog.

Te laat ! van Gestel moest het papier laten glippen. Het zweefde fraai door de lucht, kwam op het bureau van de chef-drukker terecht die het probeerde weg te slaan en

BAM ! chef-drukker overhoord. Sieurde van Gestel in een kunstige pirouette mee ter aarde.

Hoe onze chef boekhouding ooit weer boven is gekomen, is ons een raadsel. Om de drie passen maakte hij een koprol en spatte een regen van druppels drukinkt in het rond. Het schijnt dat hij in de drukkerij even op een drukrol is gaan zitten. Bij iedere ronde van van Gestel werden wij natuurlijk steeds zwarter.

Voor die zoekgeraakte plaat van Guust zien we 't zo langzamerhand zwart in

Guust Flater schrijft

Het was een aangetekende brief. En in de enveloppe zat dan nog de fotocopie van een veel langere (maar dan niet getikte) brief. Eerst de getikte.

Mijne Heren,

Als secretaris-penningmeester van de postduivenvereniging «Klein maar dapper» doe ik u hierbij een copie toekomen van een brief die wij ontvingen van ons lid nummer 67, te weten : de Heer Barend Beerenbroek uit Roelofshavikveem. Een tweede copie van diezelfde brief hebben wij doen toekomen aan onze advocaat, te weten Mr. van Hofwegen uit Ravenstein. In verband met het eventuele staartje dat dit mutsje kan krijgen. In afwachting van uw antwoord, verlijf ik... enz... enz...

En dan nu de fotocopie :

Beste Secretaris, ik neem de pen (*) ter hand om u deelgenoot te maken van een klacht die ik wil indienen tegen degene(n) die schuldig is (zijn) aan onrechtmatig vruchtgebruik van de kwaliteiten van een wedstrijdduif zoals ik vandaag te 17 uur plus een kwartier heb kunnen constateren toen ik in de til achter in m'n tuin voer stroomde en «De Vliegende hoop van het Noorden», zijnde een wedstrijd-duif ingeschreven onder nummer 54713. Ineens zag komen aanvliegen terwijl die al drie weken geleden in Barcelona onder gunstige weersomstandigheden was gelost en sindsdien spoorloos was, hetgeen bij mij natuurlijk enige ongerustheid veroorzaakte,

(*) Kennelijk geen ganze- of duivenpen.
(N.v.d.r.)

die in vreugde omsloeg zodra ik «De Vliegende Hoop» herkende, maar daarna weer omsloeg in diepe verslagenheid toen ik zag dat genoemde hoop kennelijk veel hinder ondervond van een voorwerp dat ik niet eerder dan na drie kwartier lokken en voer spenderen aan een nader onderzoek kon onderwerpen aangezien de hoop om redenen die ik hierna zal uitleggen niet meteen naar de til durfde te komen maar waar toen uiteindelijk bleek dat het gewraakte voorwerp een leeggezogen ei was dat ik hierbij niet insluit, waarvan de inhoud was vervangen door een stukje opgevouwen karton met tekst dat ik hierbij wel insluit en dat door zijn gewicht veel last veroorzaakte aan mijn ex-kampioensduif die daardoor zeer vermoed was en bovendien niet meteen naar de

til kwam omdat hij een scène met zijn duivin vreesde hetgeen ook gebeurd is omdat een aantal witte donsveertjes op zijn schouder onomstootelijk bewezen dat hij bij een andere duivin was geweest en u weet zelf hoe jaloers duiven kunnen zijn, reden waarom ik u vraag mij te helpen bij het opsporen van de schuldige(n) aan duifnapping en in afwachting van uw antwoord... enz... enz...

Bijgesloten zat inderdaad een stukje slordig afgescheurd karton waarop aan de ene kant in forse drukletters «OGELZAA en daaronder CIAAL VOOR WEDSTRIJDDUI, en aan de andere kant van het kartonnetje een serie slordige letters geschreven met een gezig goedje. Krasser, die Middeleeuwse schilderkunst bestudeert, dacht dat het eigeel was, neergeschreven met een punt van een vogelveer. De tekst luidde :

Onmiddellijk doorgeven aan redactie Rubbedoes. ZEER GROTE BELONING. Help! Ik zit opgesloten in de duifvrij van tante Hortensia die met vakantie is. Kom me bevrijden! Guust.

ZEG NIET :
WAAROM BONENSTAKEN ?
MAAR ZEG :
WAAROM STAKEN
BONEN NIET ?

Toen meneer van Gestel de brief onder ogen kreeg haalde hij de schouders op en zei :

«Onze Firma hoeft hierin niet tussenbeide te komen. De Uitgeverij voelt zich niet gebonden door toezeggingen van de Heer Flater en is evenmin bereid de kosten van zijn uitspattingen te dragen.»

Maar we hadden 'm nog niet duidelijk gemaakt dat Guust misschien wel wist waar die zoekgeraakte plaat van Franquin was, of van Gestel besloot onmiddellijk een reddingstroep samen te stellen. Dat gebeurde inderdaad en een uur later was al een stel politie, goed uitgeruste drukkers op weg naar het huis van tante Hortensia. Omdat dit nummer toen juist ter perse ging, kunnen we nadere details pas volgende week verstrekken.

Maar het einde van Guusts afwezigheid is in zicht! Daar zijn we zeker van!

Aan de Heer Dupuis

Geachte Heer Dupuis, hierbij de specificatie van de begrooten onkostenrekening zoals mij die werd overhandigd. Het leek mij, gewenst het ontstaan van de verschillende kostenposten toe te lichten, gezien de korte duur van ons telefonisch onderhoud en het abrupte beëindigen daarvan uwerzijds.

Bij 1. Taxikosten. De 504 kilometer verreden in een stadstraject mogen dan veel lijken, maar ik ben zo vrij u erop te wijzen dat alleen juffrouw Jannie wist waar Heer Flaters tante woont. Haar gebrekkige oriëntatiegevoel, echter had enige omwegen tengevolge. Bovendien bleek het toegangshek tot de tuin van Heer Flaters tante gesloten, Heer Flaters tante afwezig en een slotenmaker vereist. Ook de slotenmaker woont nogal een eindje uit de buurt.

Bij 2. Slotenmaker. Alleen de verplaatsingskosten die deze persoon heeft gemaakt zijn vergoed. De man moest namelijk na twee uur werken bij het licht van een zaklamp naar in de stromende regen toegeven dat 'ie een slot zoals dat op het hek van Heer Flaters tante nog nooit had gezien en dat hij het niet kon openkrijgen. Juffrouw Jannie, gelukkig, opende het met een haarpennetje binnen enkele seconden.

Bij 3. Huur Tractor. Ons gerommel voor het hek haalde enkele omwonenden uit de slaap en hun bed. Voorzien van jachtgeweren, hooivorken en zessen kwamen ze kijken wat er aan de hand was. Nadat wij ons probleem hadden uitgelegd heeft een boer zijn tractor gebruikt om Heer Flaters te bevrijden. Hij wilde evenwel betaald worden voor het gebruik van een zware ketting en een grijper. Aan zijn prijs viel niet te tornen. Ik schreef al dat zijn metgezel en hij bewapend waren.

Bij 4. Voorschot op herbouwkosten. De neergehaalde muur moel worden herbouwd. De plaatselijk aannemer beloofde dat voor een schappelijke prijs te doen. Ik ben met die prijs accoord gegaan. De aannemer had een zees.

Bij 5. Boete wegens burengerucht. De opzichter van het naast de tuin van Heer Flaters tante gelegen kerkhof was aanwezig. Ik heb niet geprobeerd de raadsman van onze firma te belen. De opzichter had een geweer.

Bij 6. Duivenvoer. Ik kan me uw verwondering voorstellen, meneer Dupuis, bij het lezen van deze kostenpost. Ik ben echter zo vrij u erop te wijzen dat Heer Flaters van de vakantie van zijn Tante wde gebruik maken om haar duivenhok te restaureren. Daarvoor gebruikte hij een sneldrogende cementsoort waarvoor hij de samenstelling zelf heeft uitgevonden. Toen hij zijn restauratiewerkzaamheden had beëindigd merkte hij tot zijn verwondering en ontsteltenis dat de toegangsdeur was dichtgemetseld. Daar zijn hij gegroep zonder uitwerking bleef, heeft hij een vreemde durf gelokt en aan de poort ervan een bericht voor ons bevestigd. Vervolgens heeft hij, zich zes weken lang met rauwe mas en duivenveren in leven gehouden.

Onmiddellijk na zijn bevrijding liet Heer Flaters ons zien dat hij gepoogd heeft een ei te koken met behulp van de zon en een loupe die hij toevallig in zijn zak had maar aangezien de zon maar van 17.00 uur tot 17.05 uur in het duivenhok scheen, wilde dat niet te best lukken. Daar de zakken mais in het duivenhok nagenoeg leeg waren bij

ZEG NIET:
Alte gekheid op een stokje
MAAR ZEG:
Een polisstokspringer!

Heer Flaters bevrijding, daar de omgetrokken muur de rest had bedolven, daar duiven toch ook moeten eten, daar de plaatselijke vogelvoerverkoper ook bij de omstanders was en een afschuwelijk scherpe hooivork in zijn hand had, om al die redenen hield ik het voor mijn plicht enkele zakken vogelvoer terug te betalen.

Uiteraard is er geen sprake van dat de Uitgeverij deze kosten vergoedt zoals u mij in het korte telefonisch onderhoud reeds hebt meegedeeld. De kosten neem ik voor mijn rekening, aangezien ik Heer Flaters ongelukkig genoeg heb beloofd hem niets te laten betalen als hij wist waar de sinds enige tijd verdwenen plaat van de Heer Franquin zich bevond.

Wat betreft de plaat, meneer Dupuis, heb ik de eer u mede te delen dat die inderdaad is teruggevonden. Heer Flaters had de plaat in de brievenbus zien liggen en, om ze niet verloren te laten raken in een ja van mijn bureau gezegd. Sinds de verdwijning van genoemde plaat heb ik geen tijd meer gehad om in mijn bureau te kijken, reden waarom genoemde plaat pas hedenmiddag weer teruggevonden werd.

Ik kan u verzekeren, meneer Dupuis, dat dergelijke voorvallen in het verloop niet meer zullen voorkomen, en teken met de meeste hoogachting

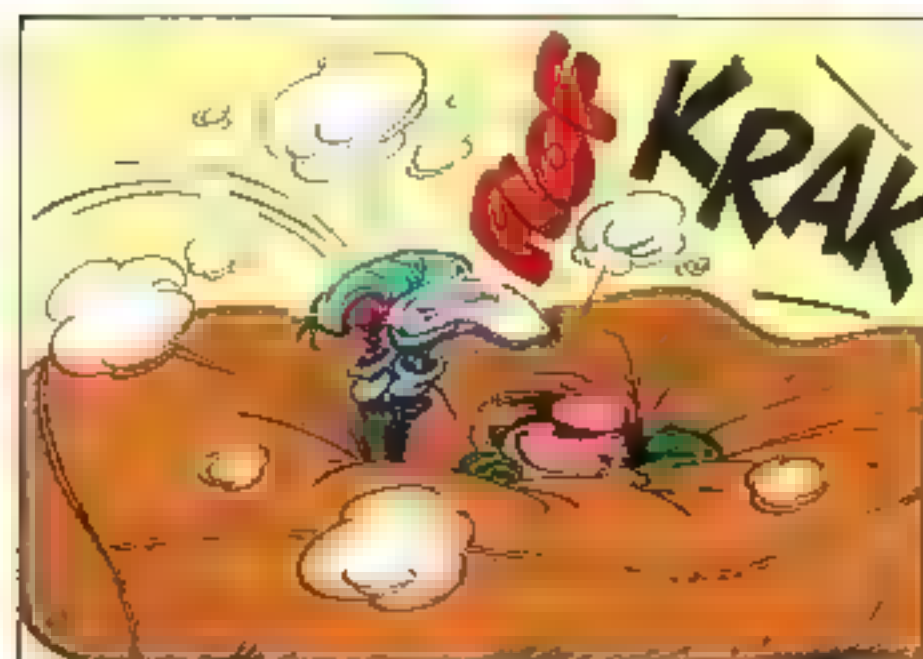
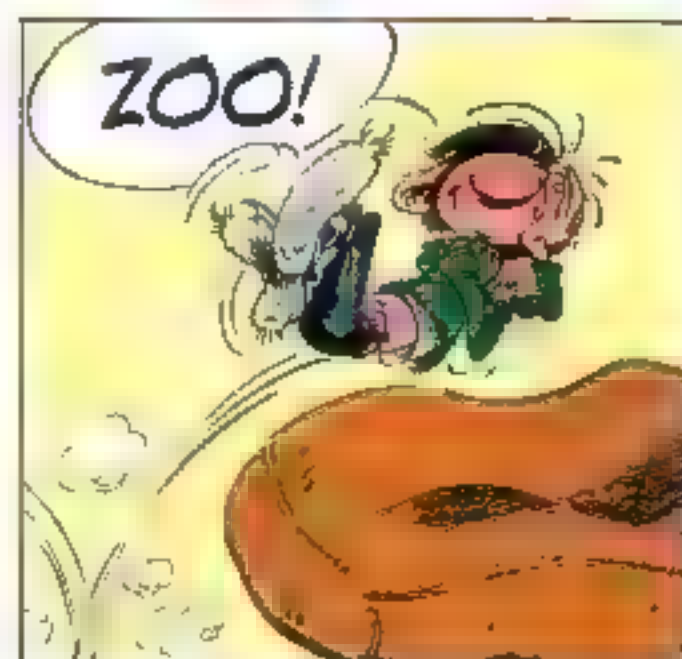
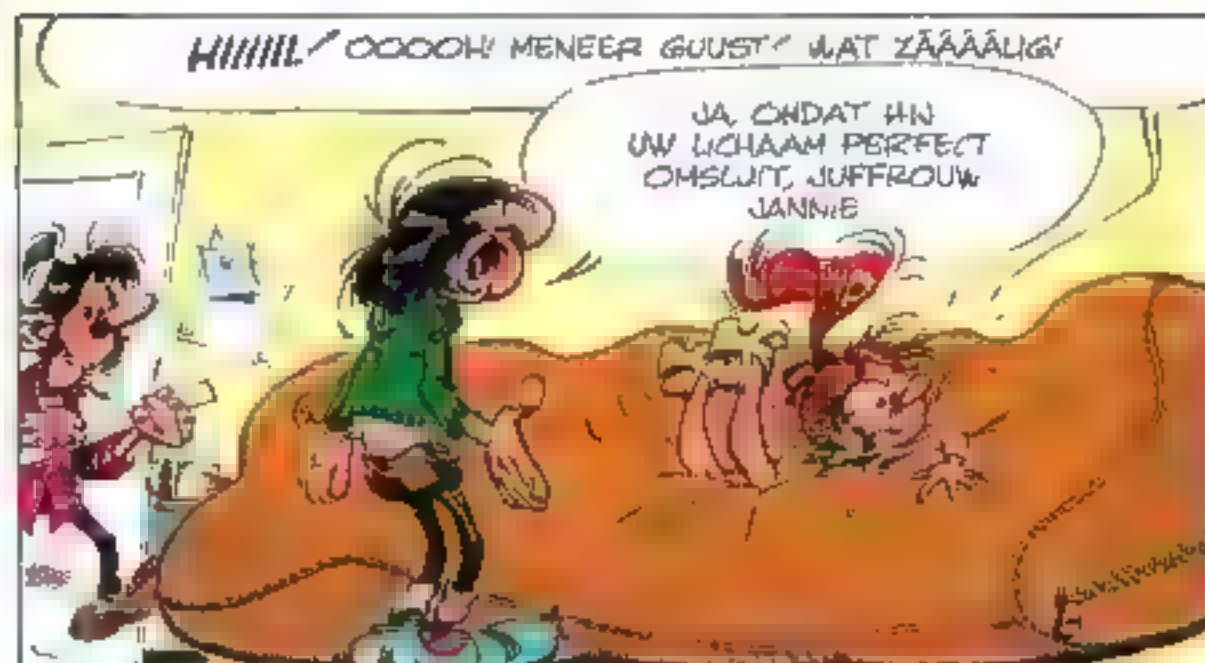
uw toegewegen boekhouder

Petrus van Gestel

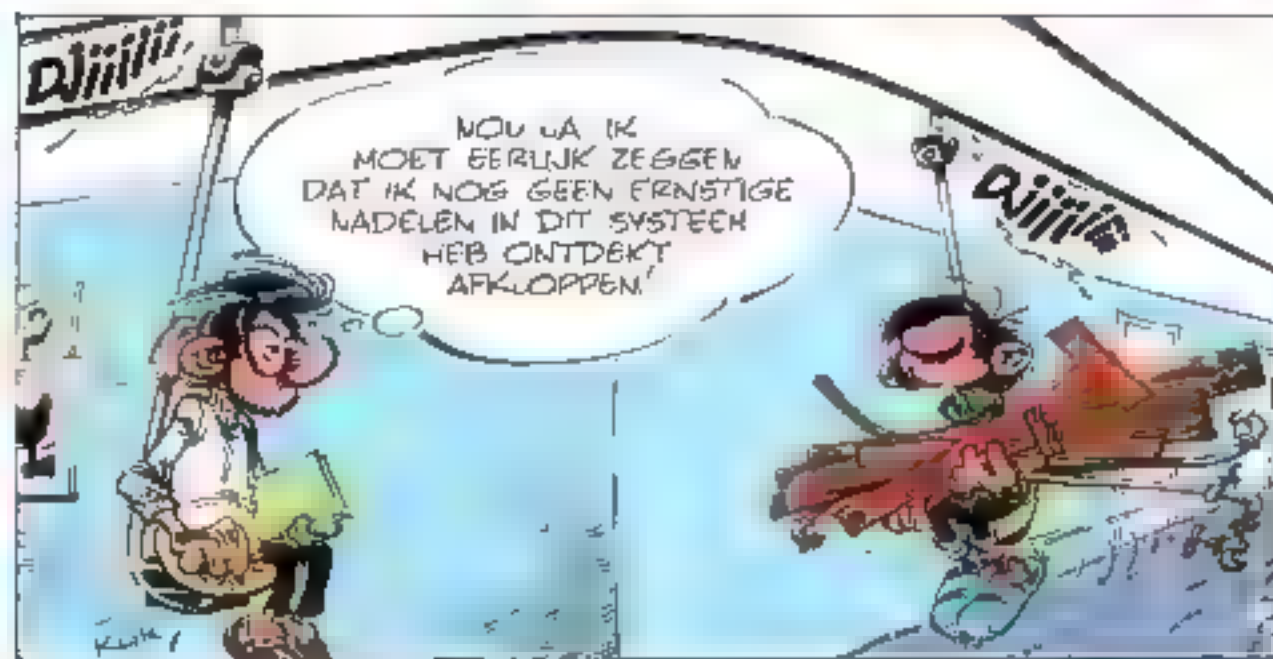
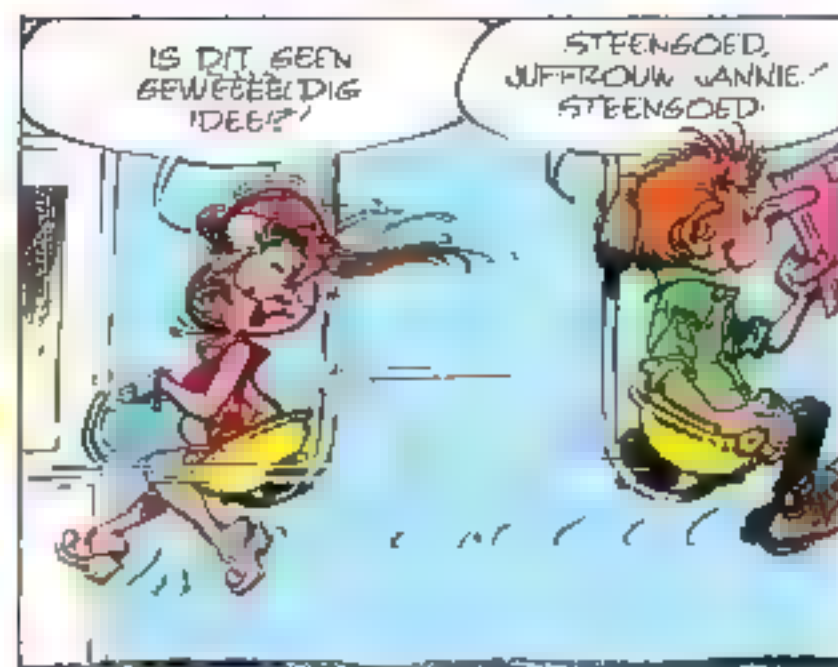
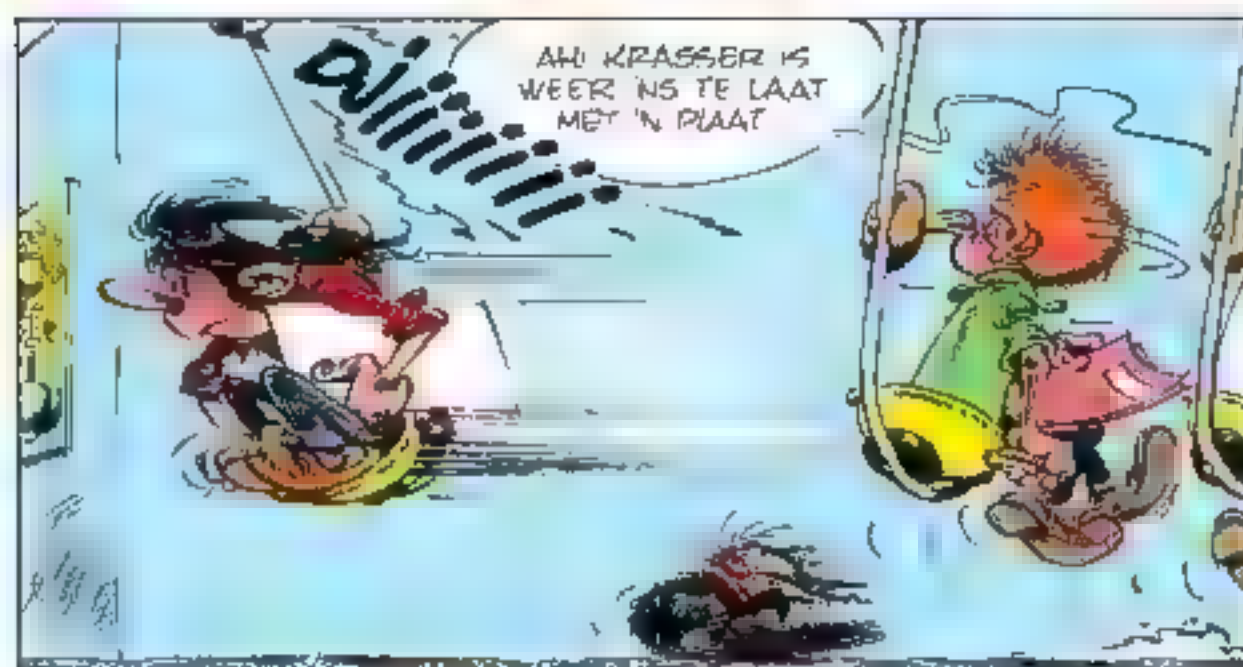
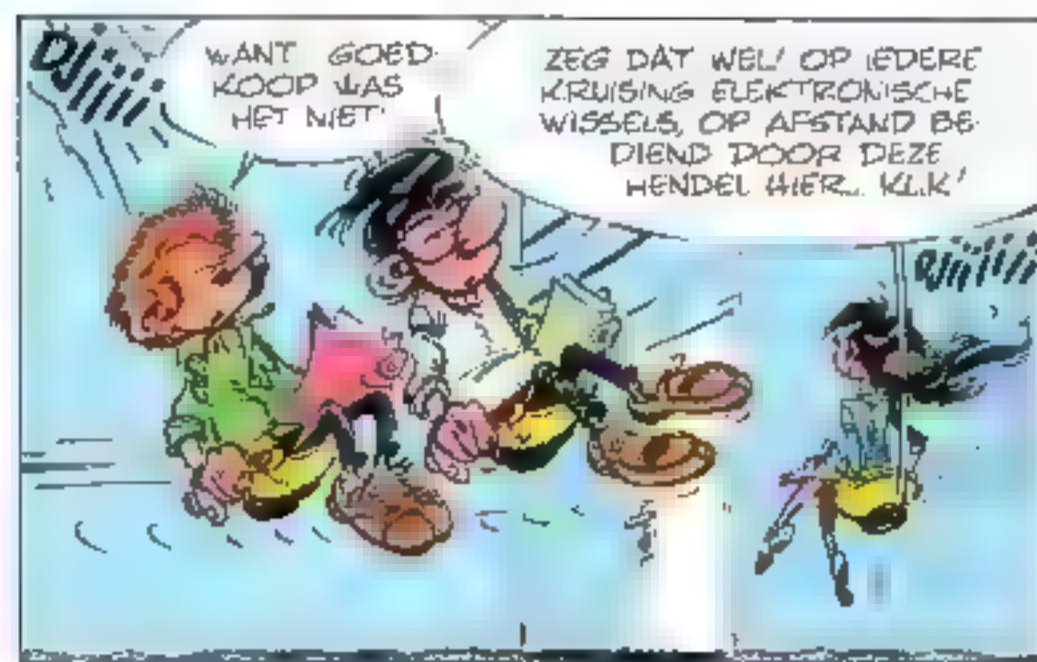
JA!

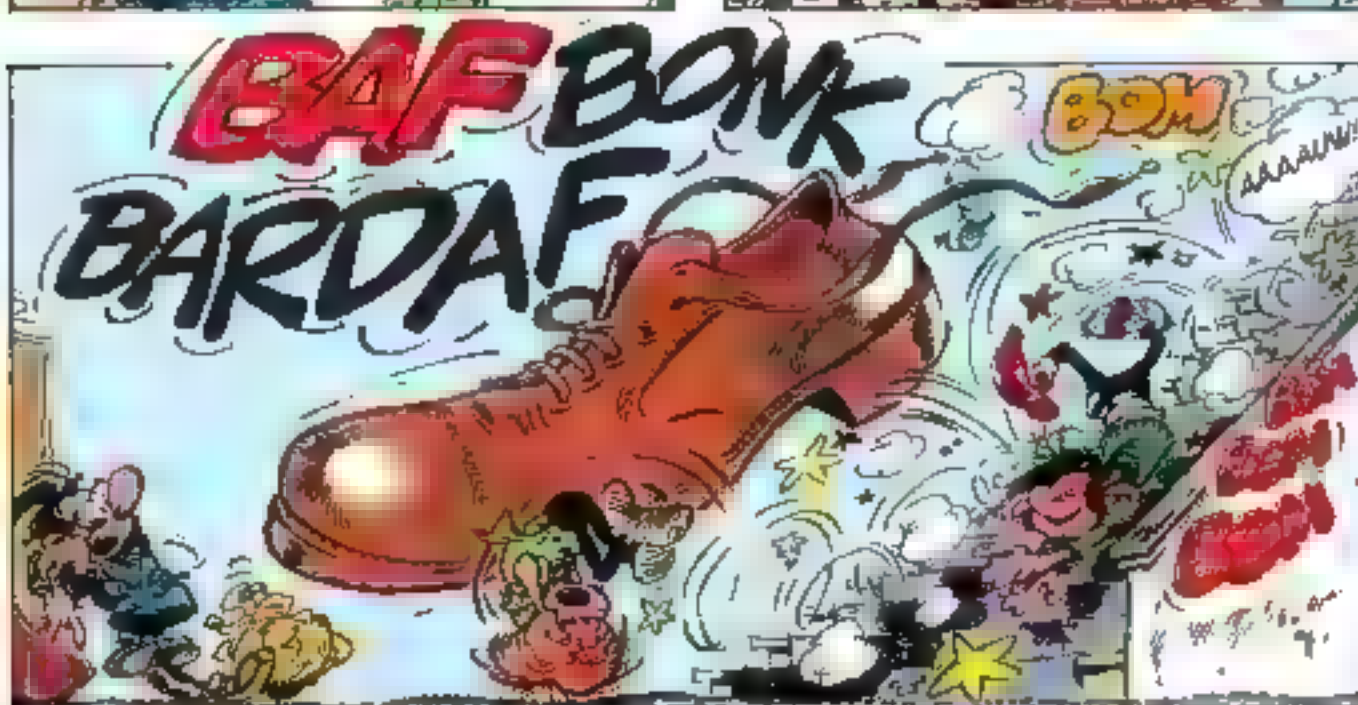
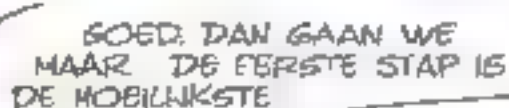
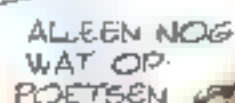
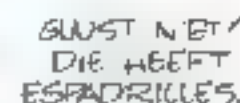
We zijn dolblij dat we je vanaf volgende week de terugkeer kunnen aankondigen van die onvervangbare

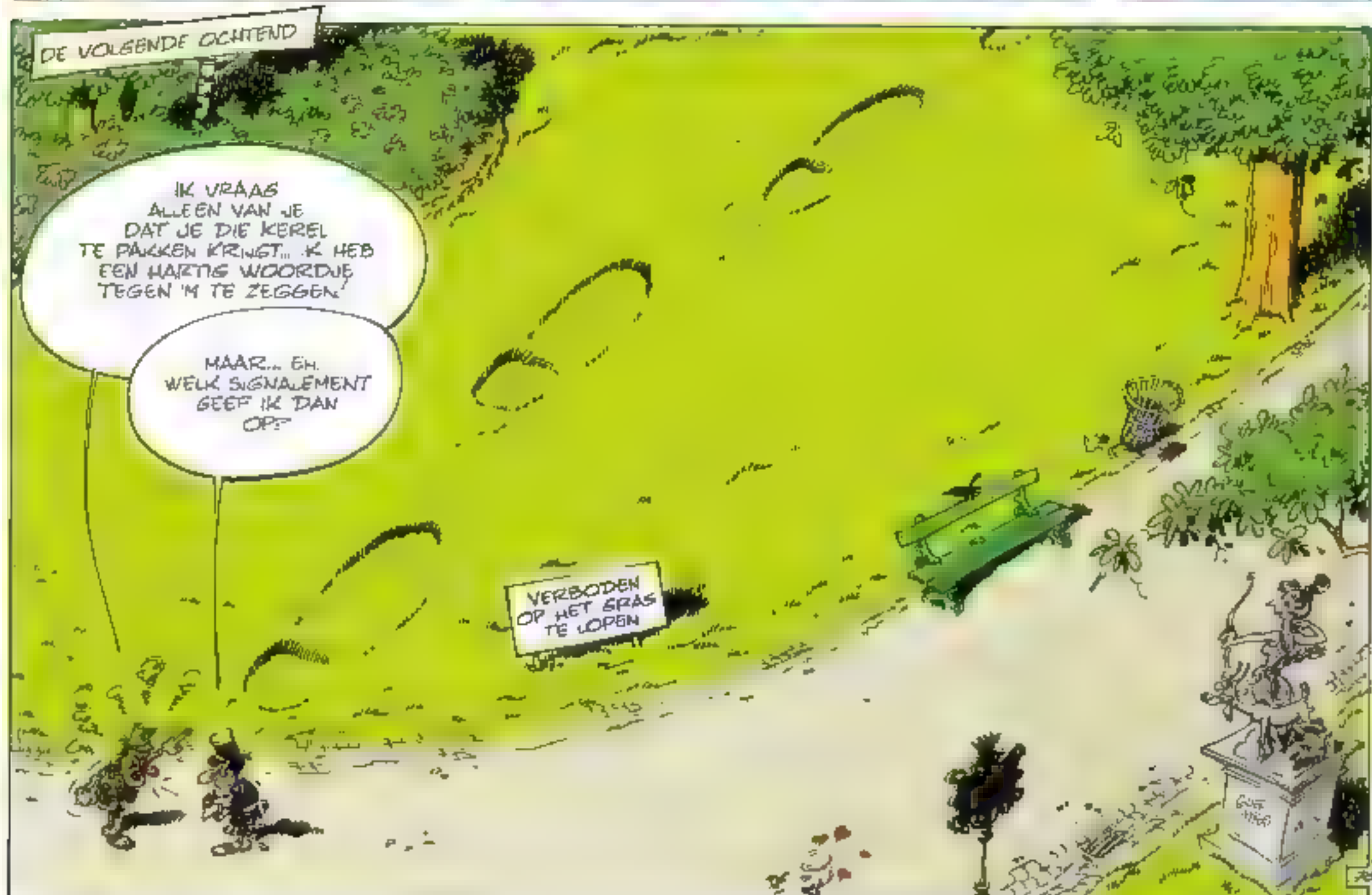
Guust

FORIS
Famquar

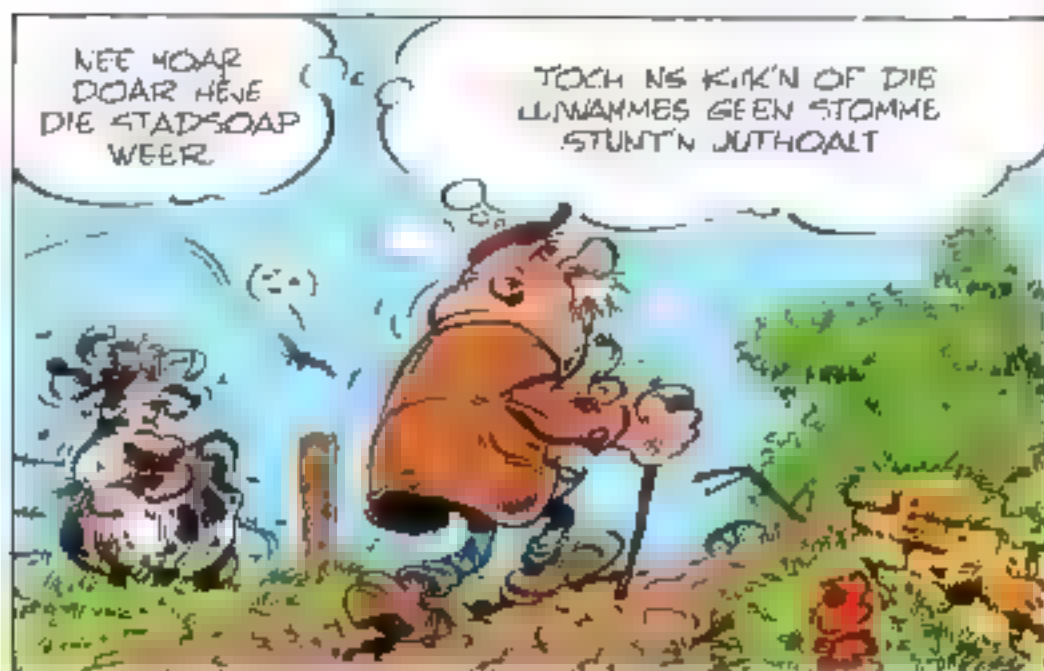

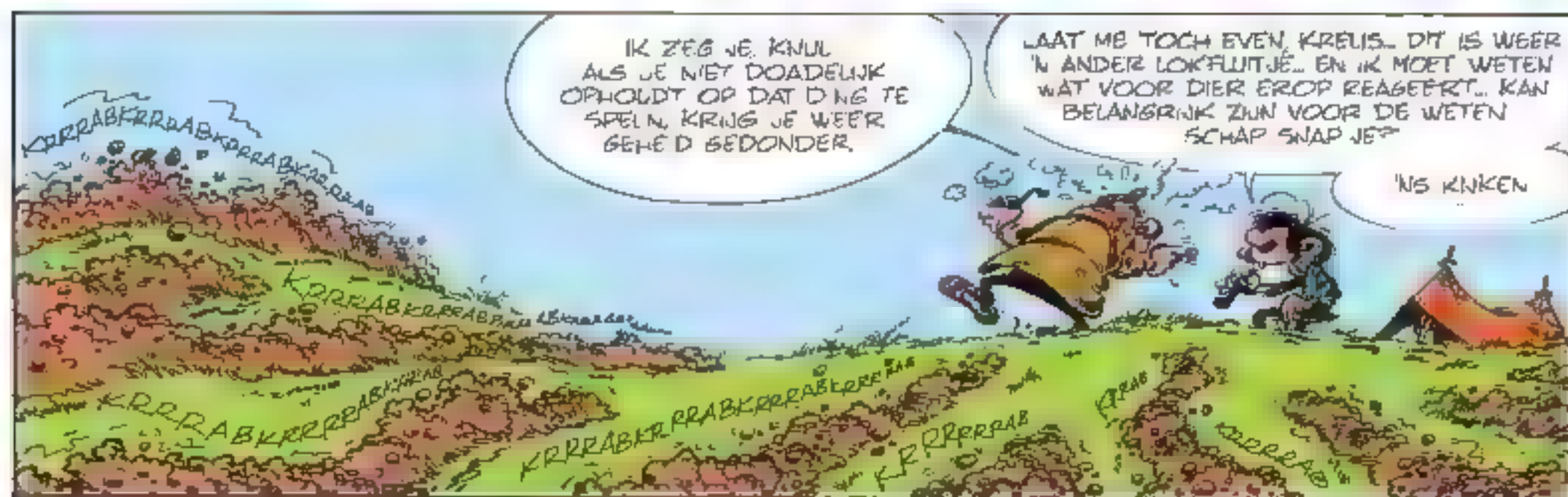
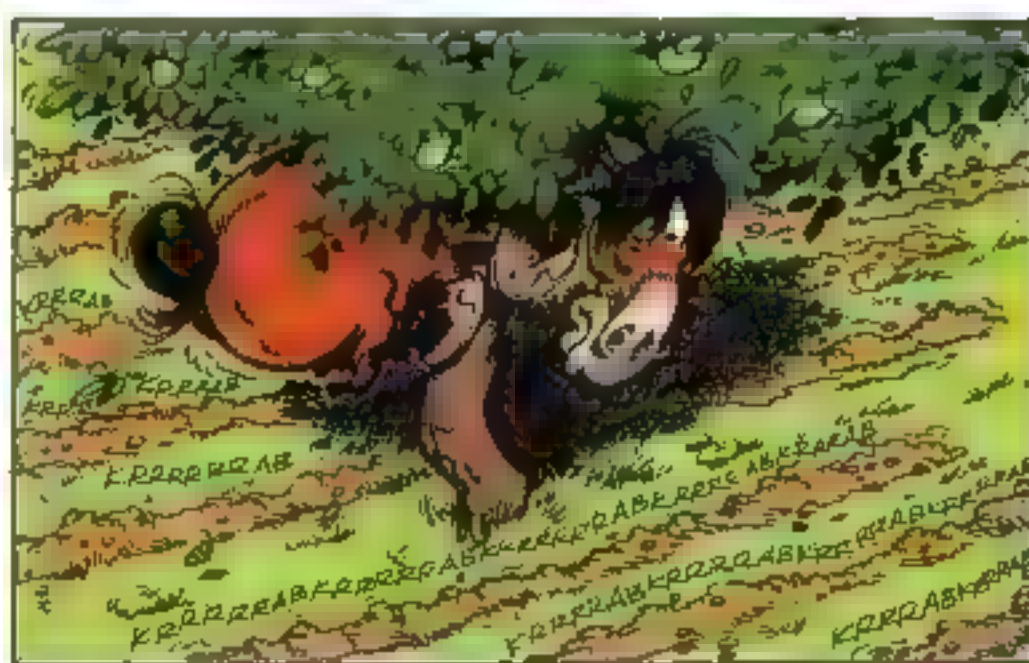
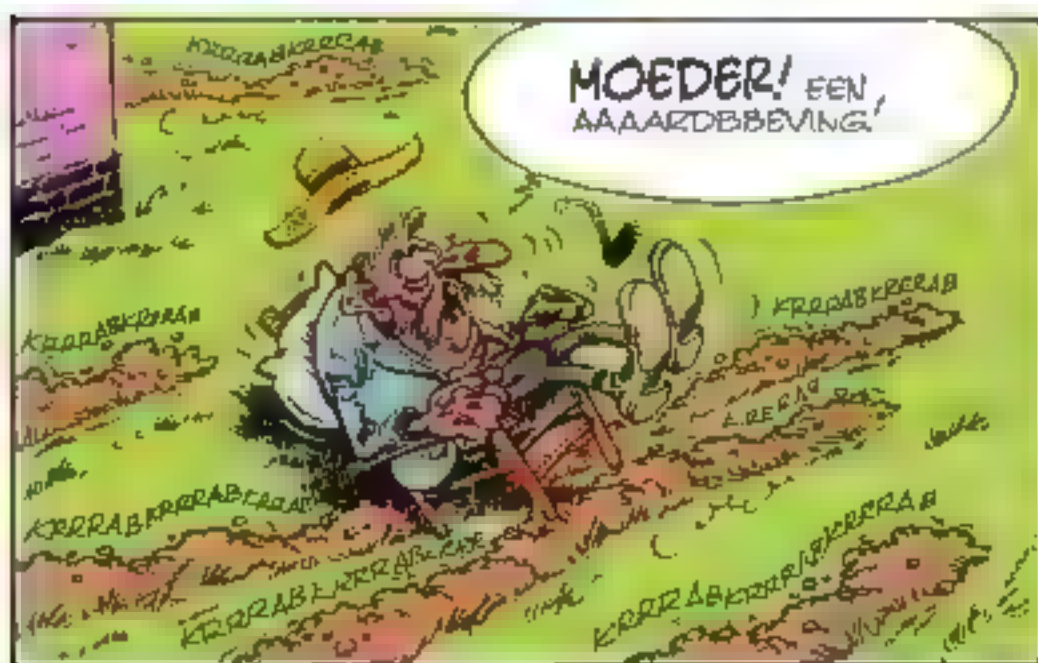
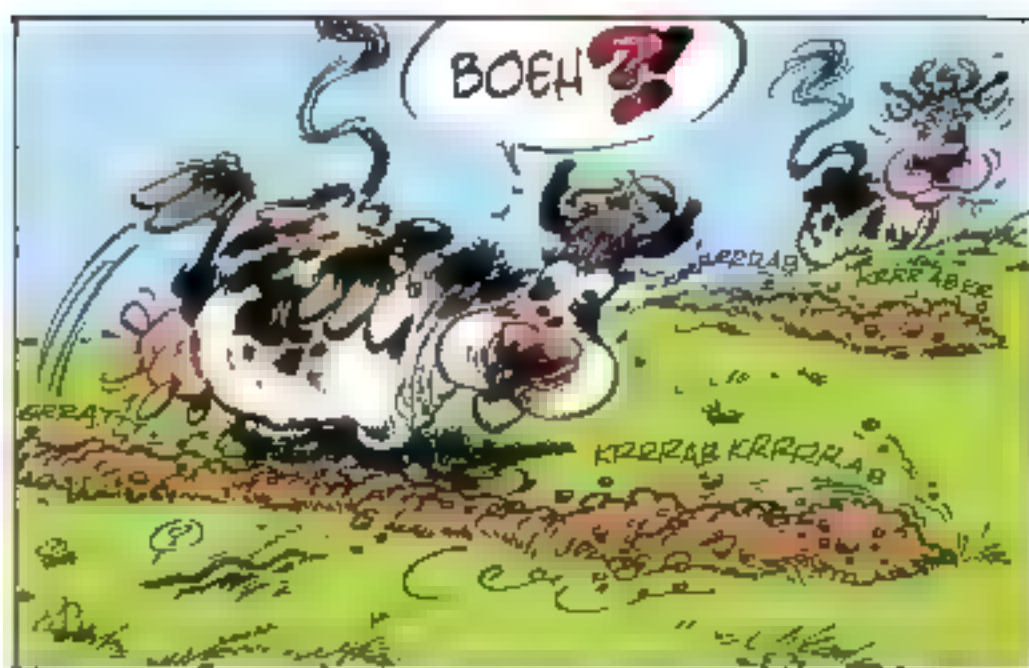
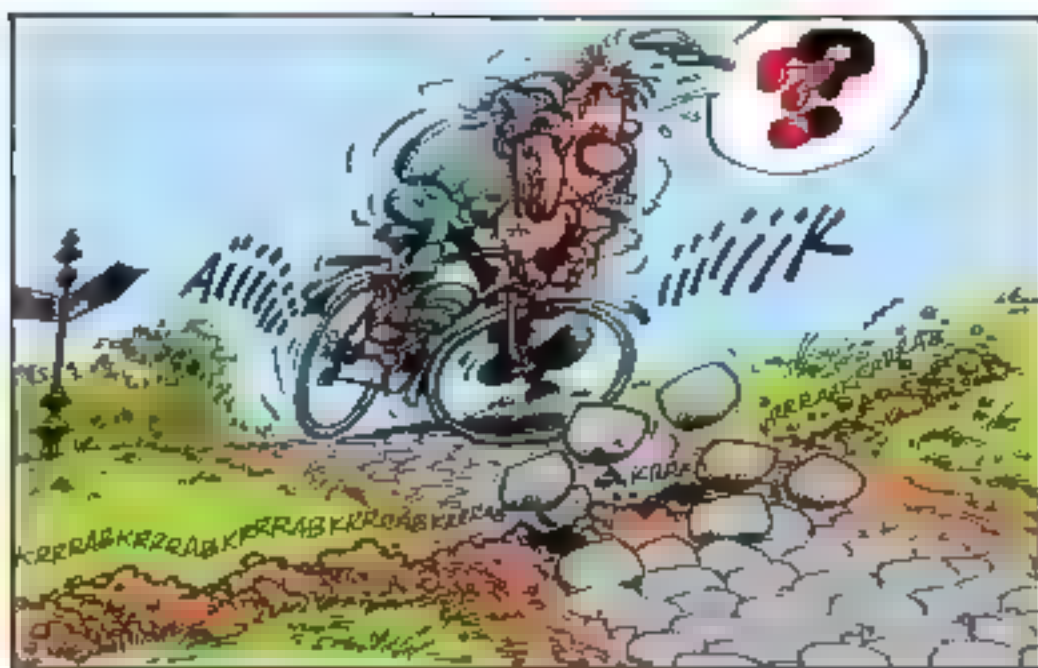

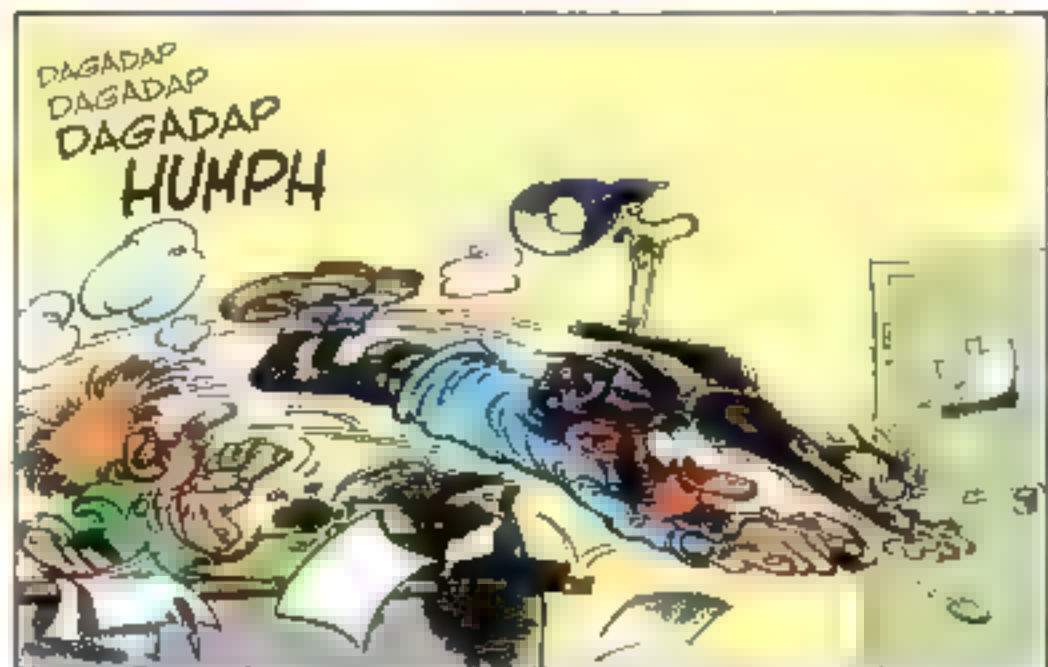
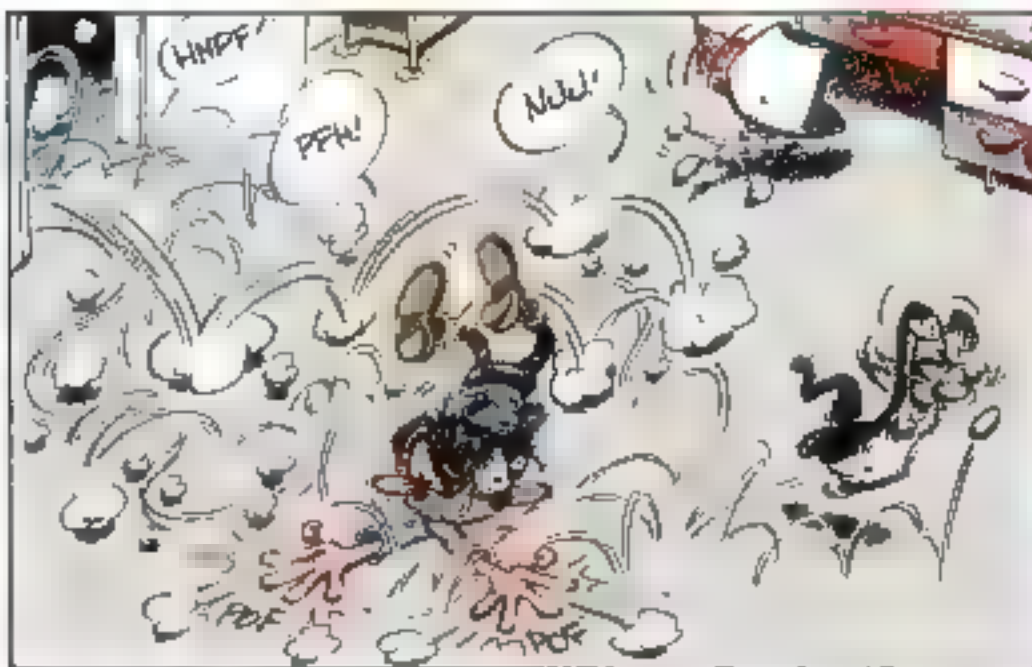
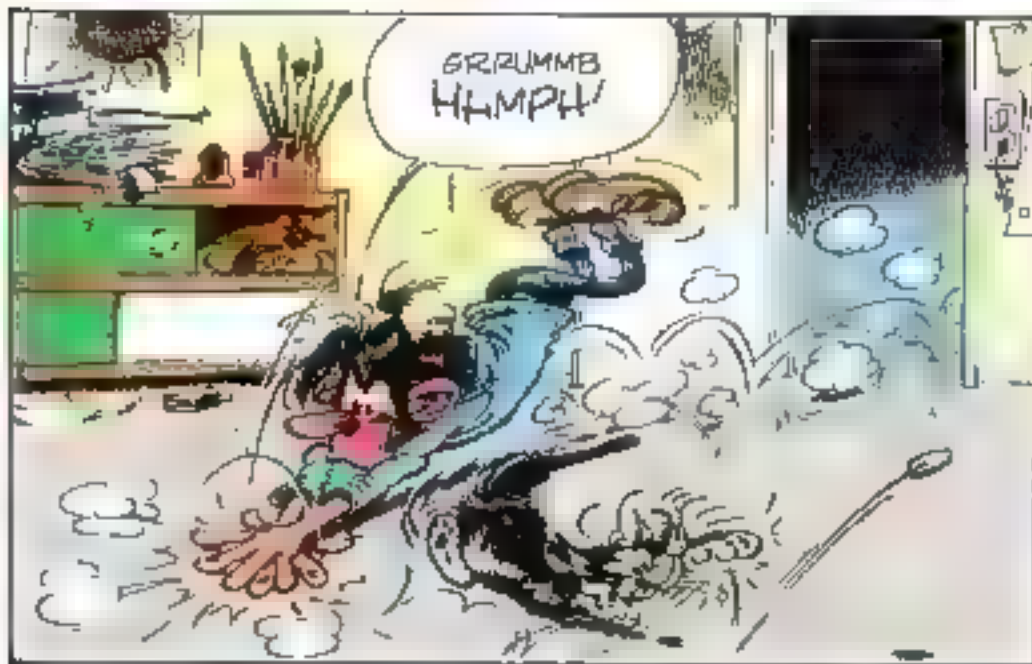
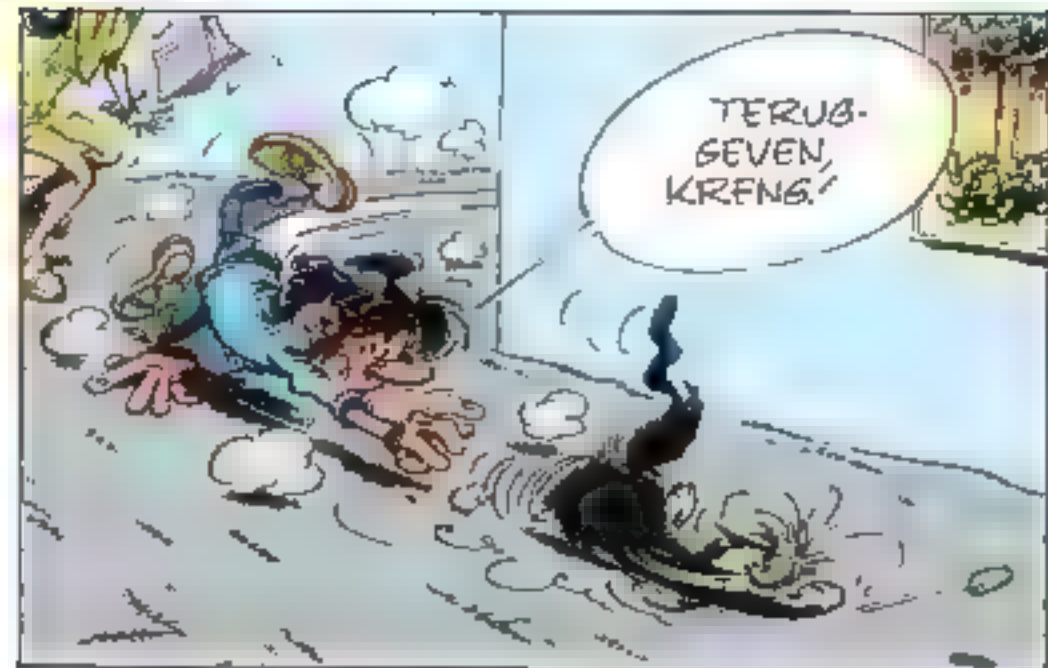
F. G. J. J.

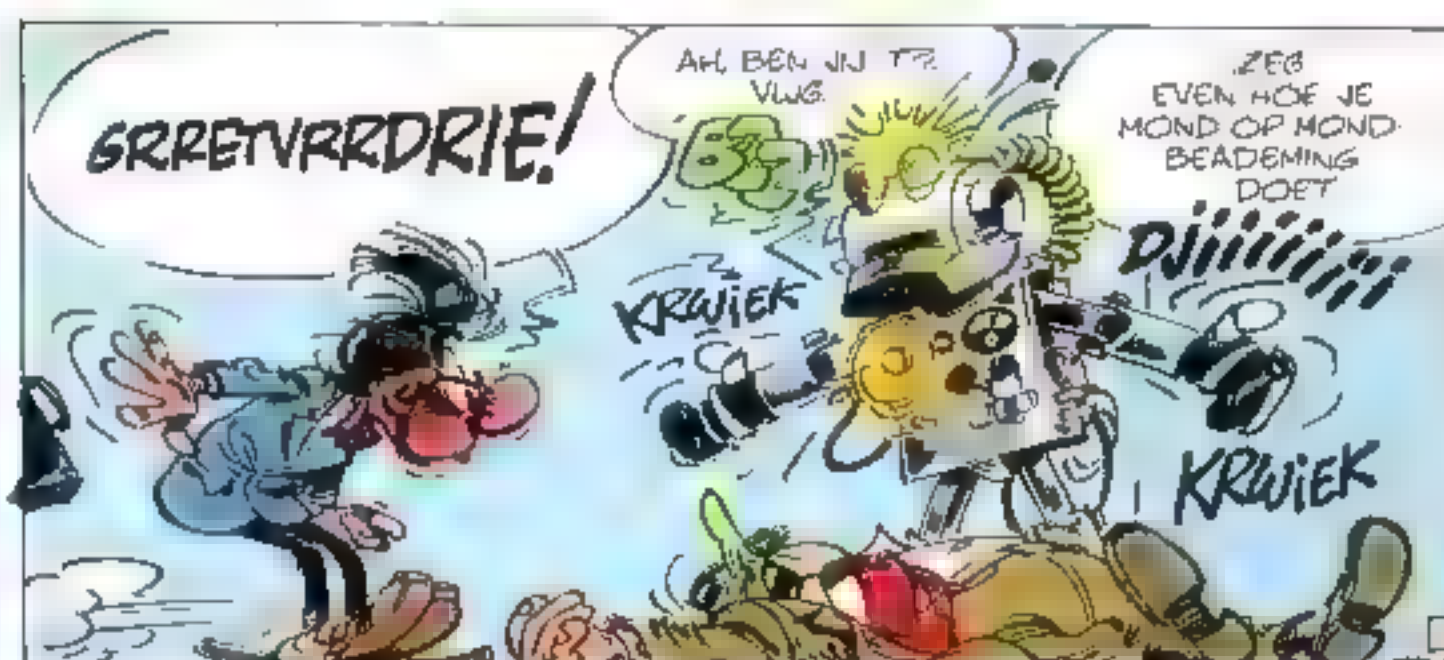
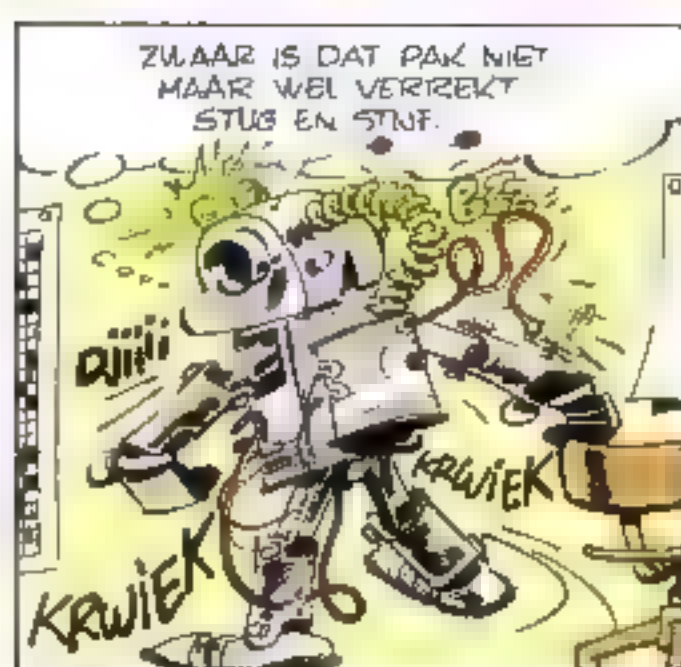
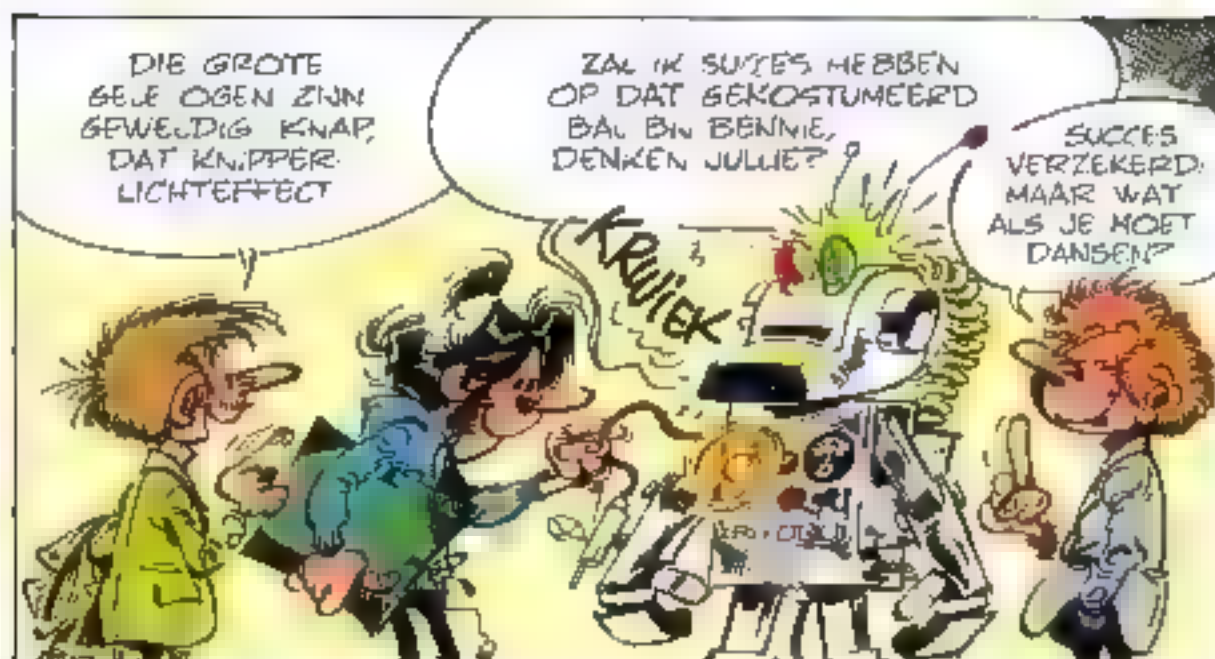
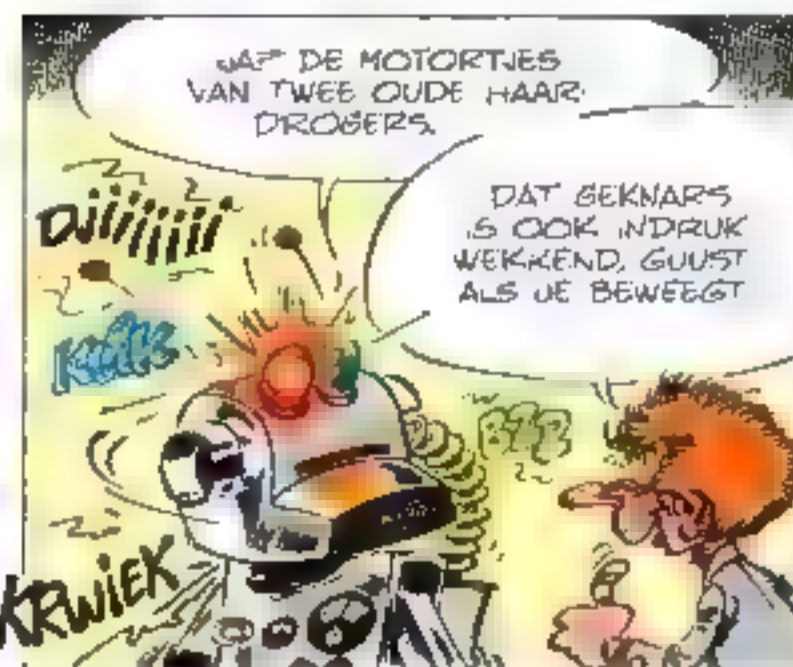
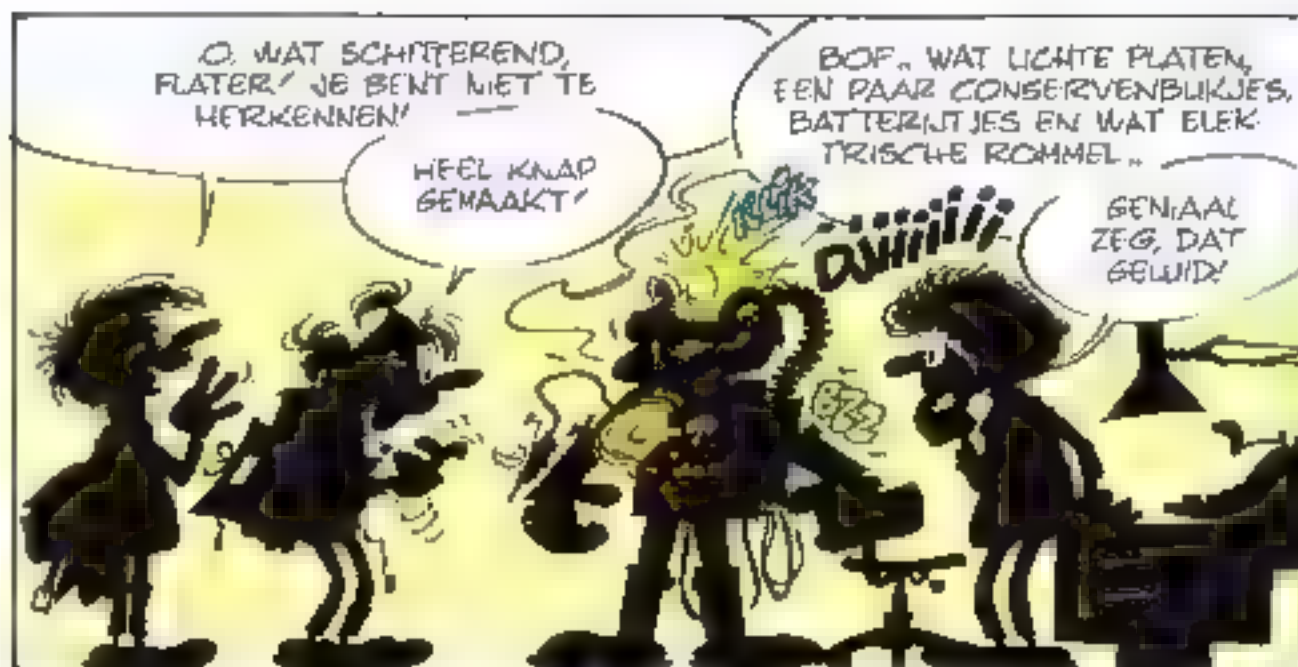

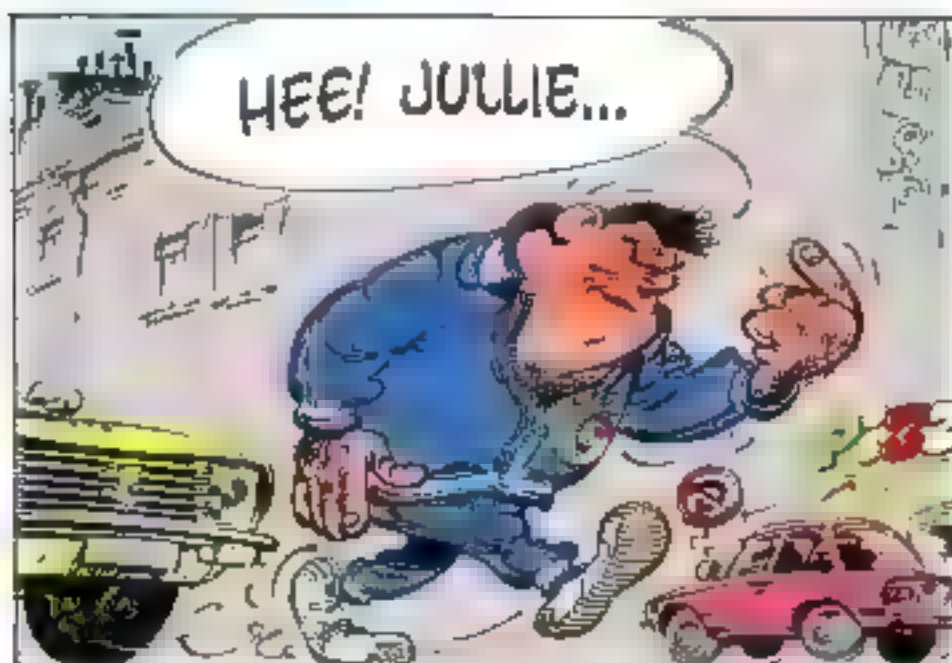

Franky

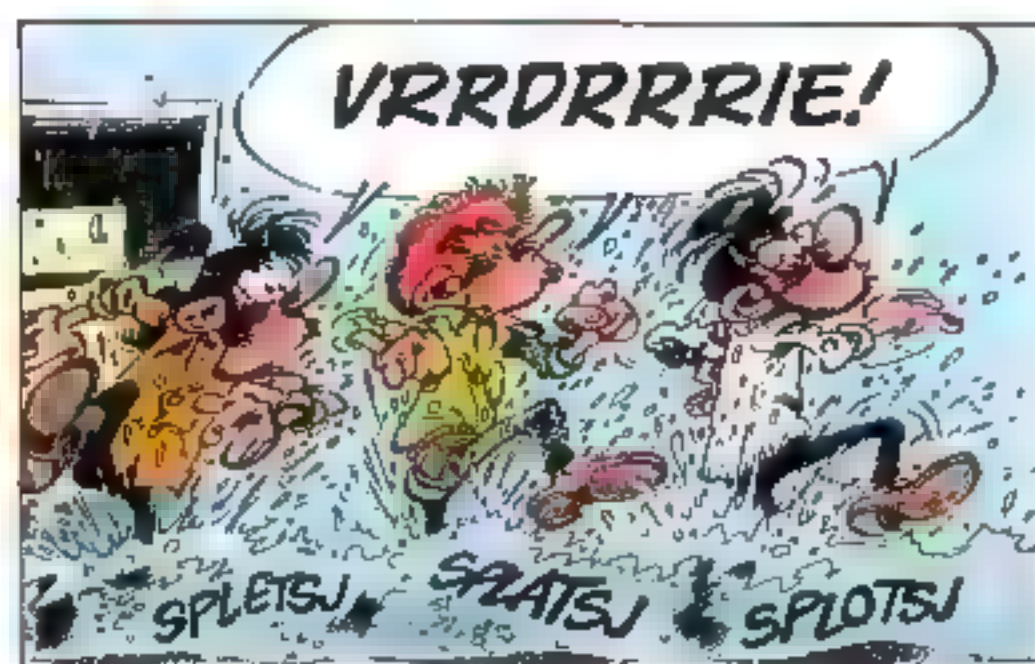
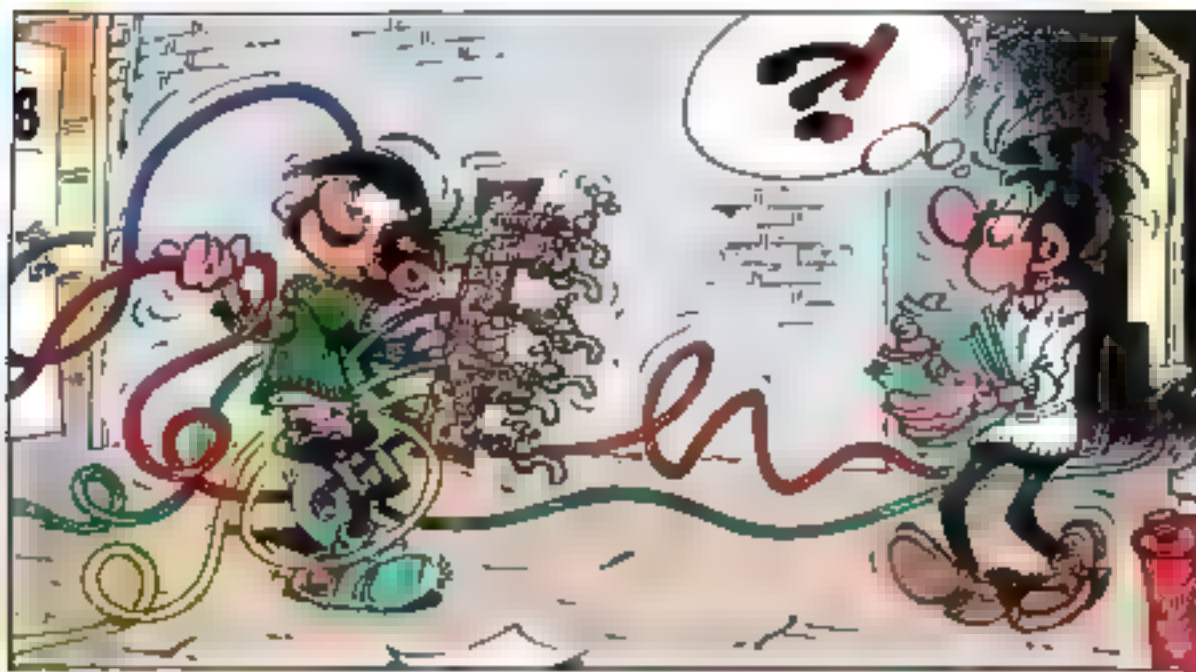

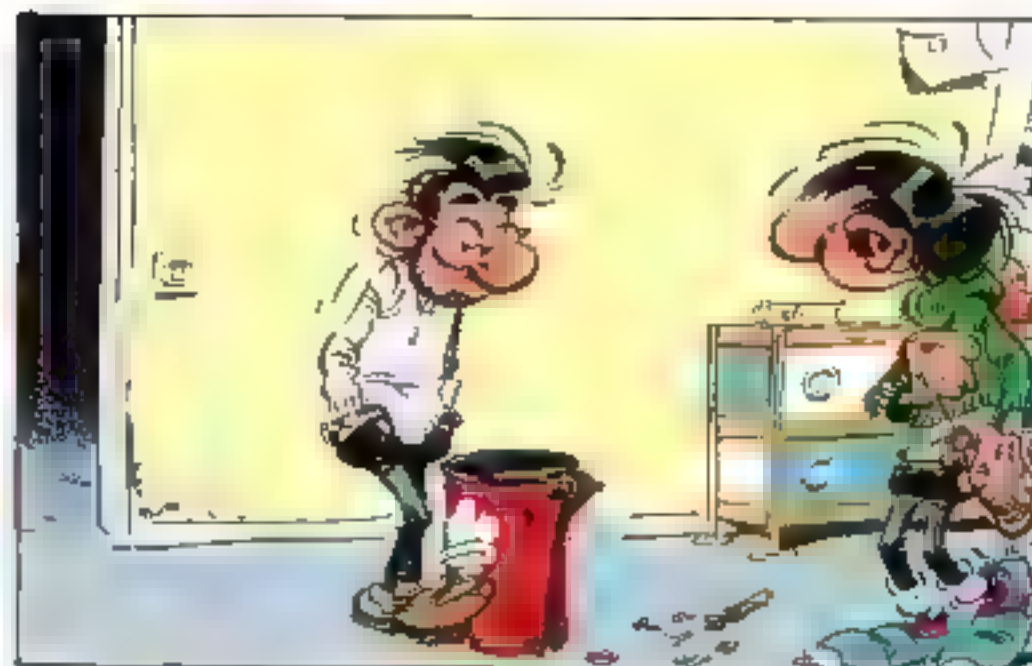

Frangin

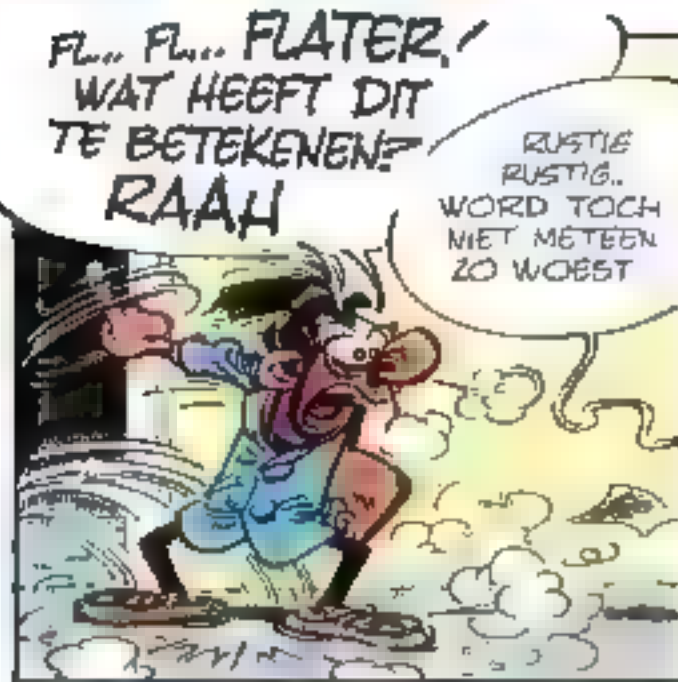
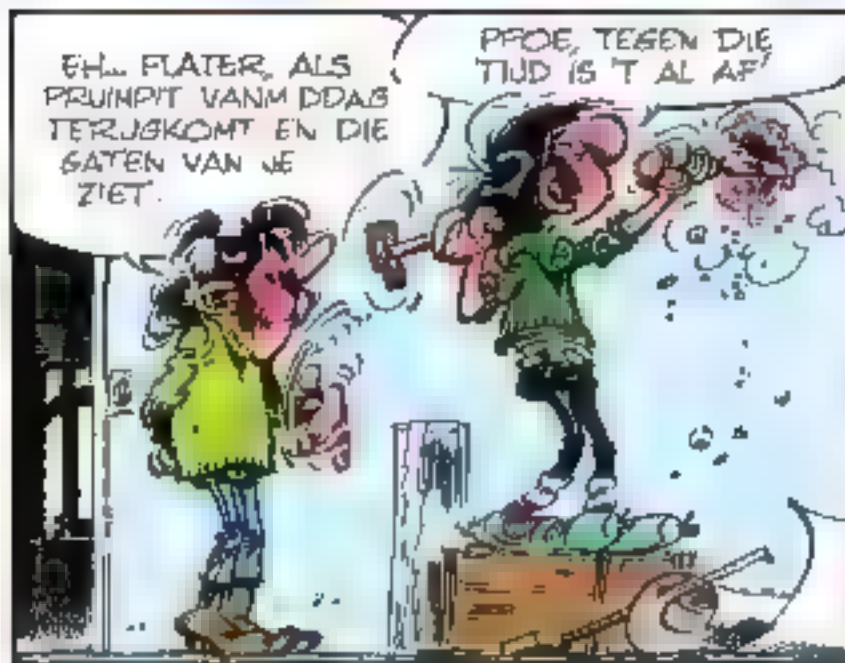

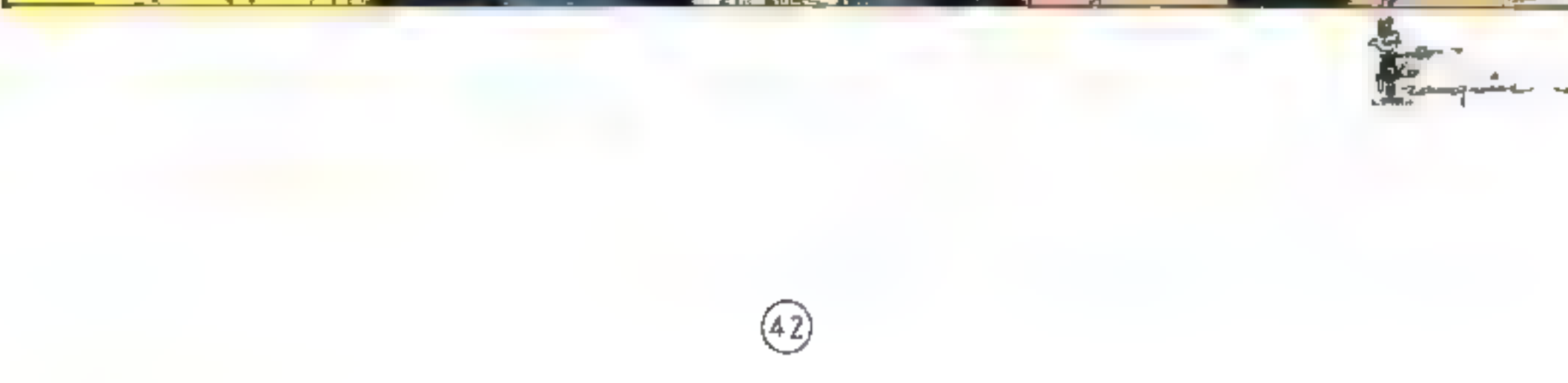
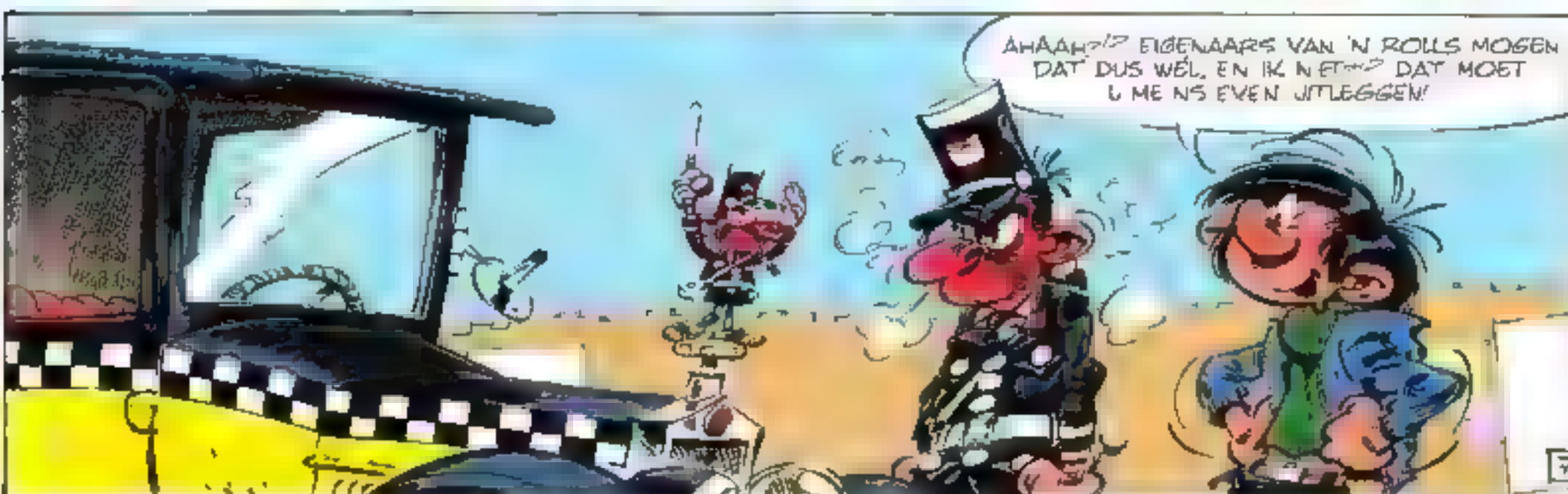
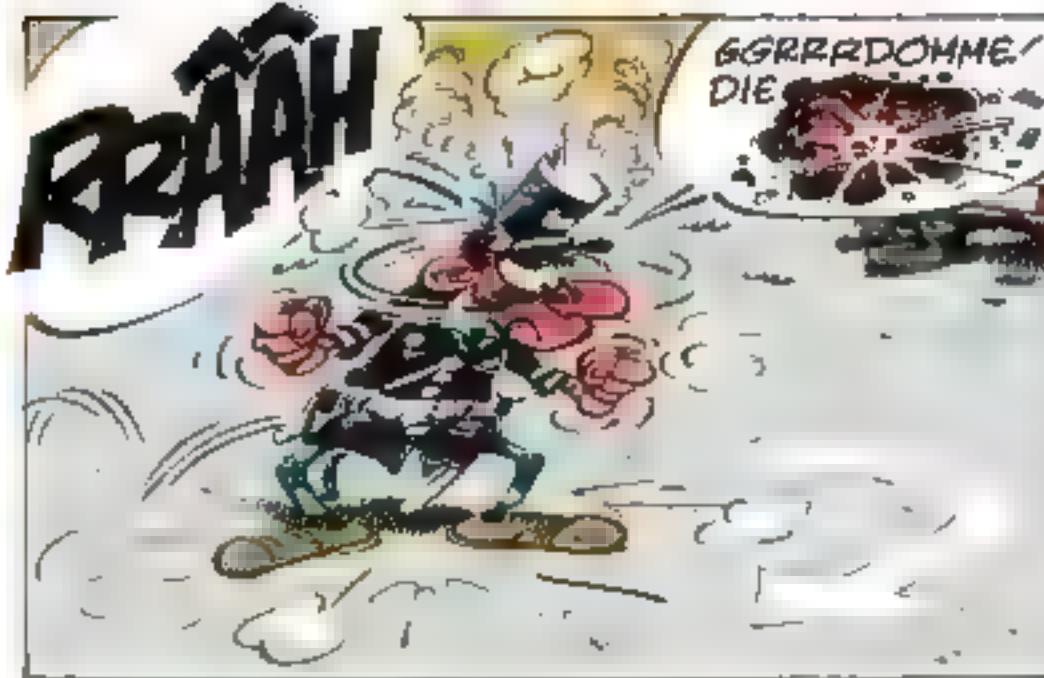
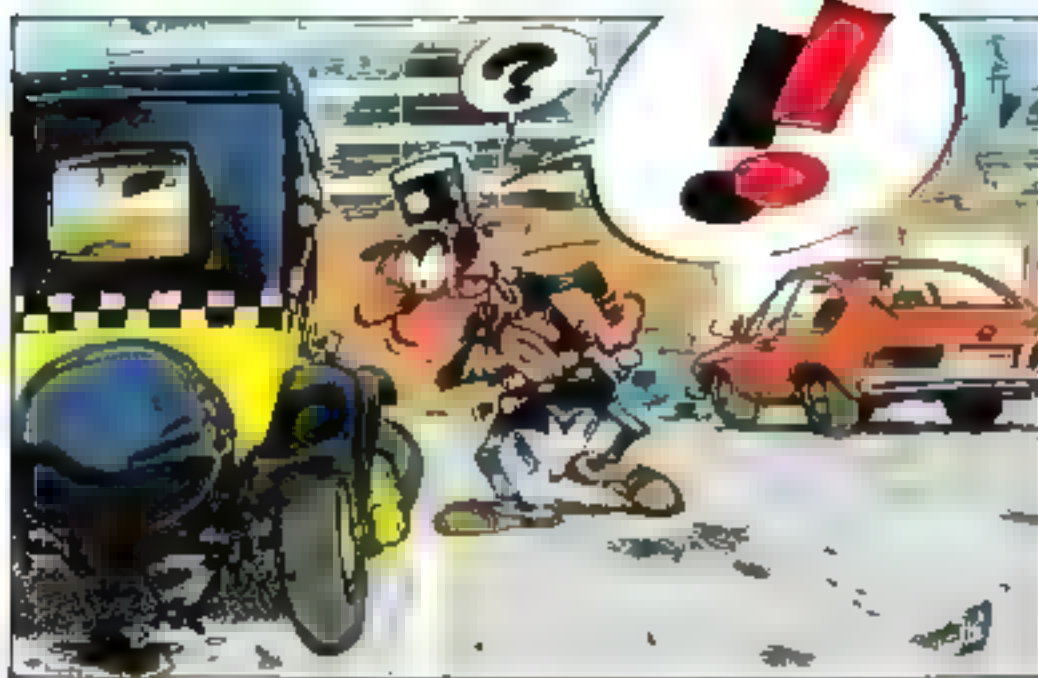

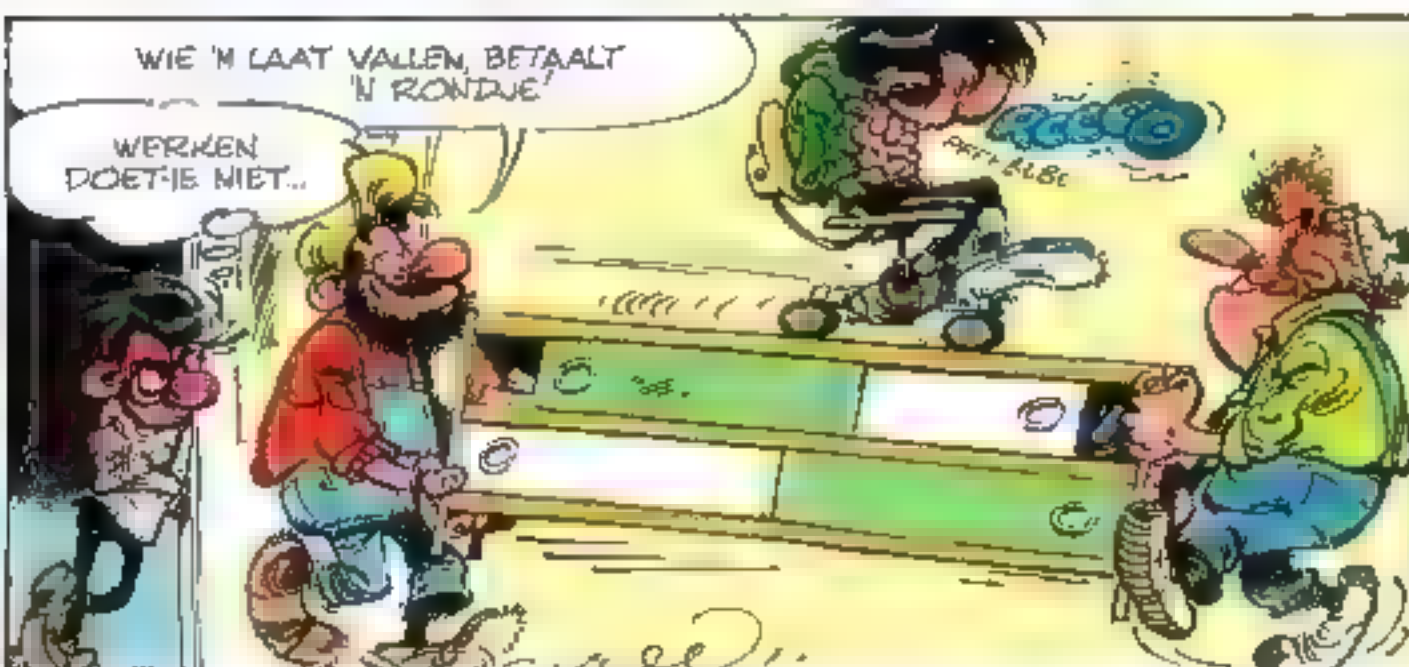
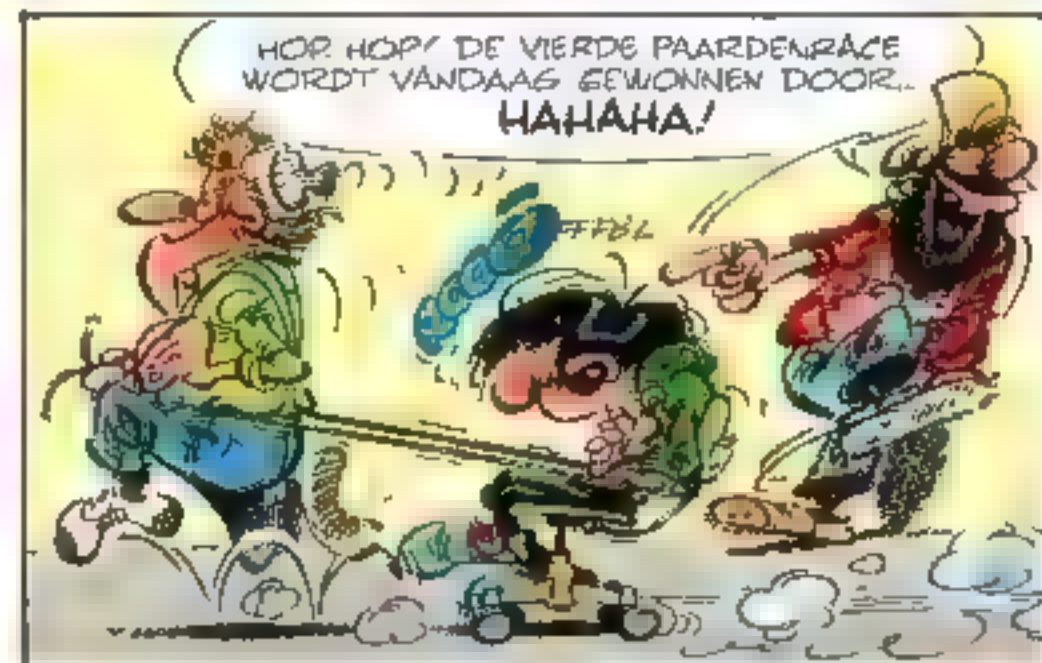
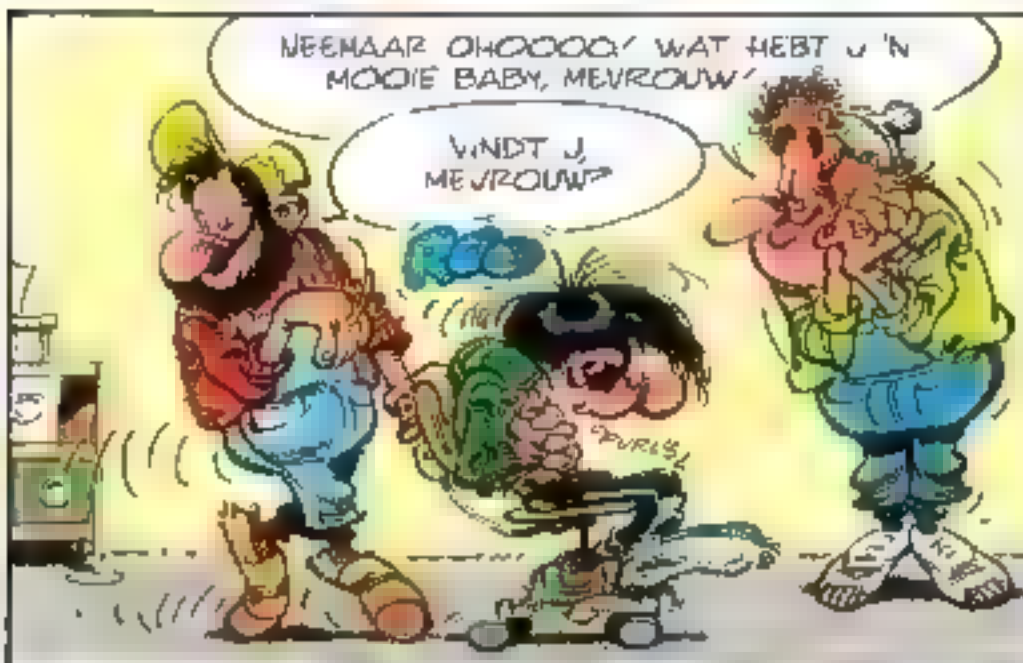
juun

Fran

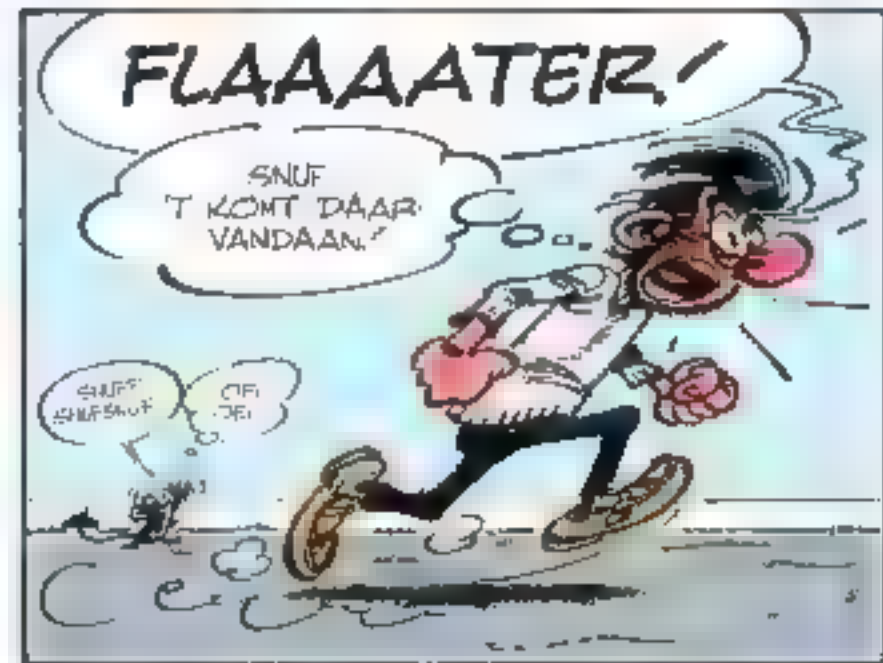

Franquin

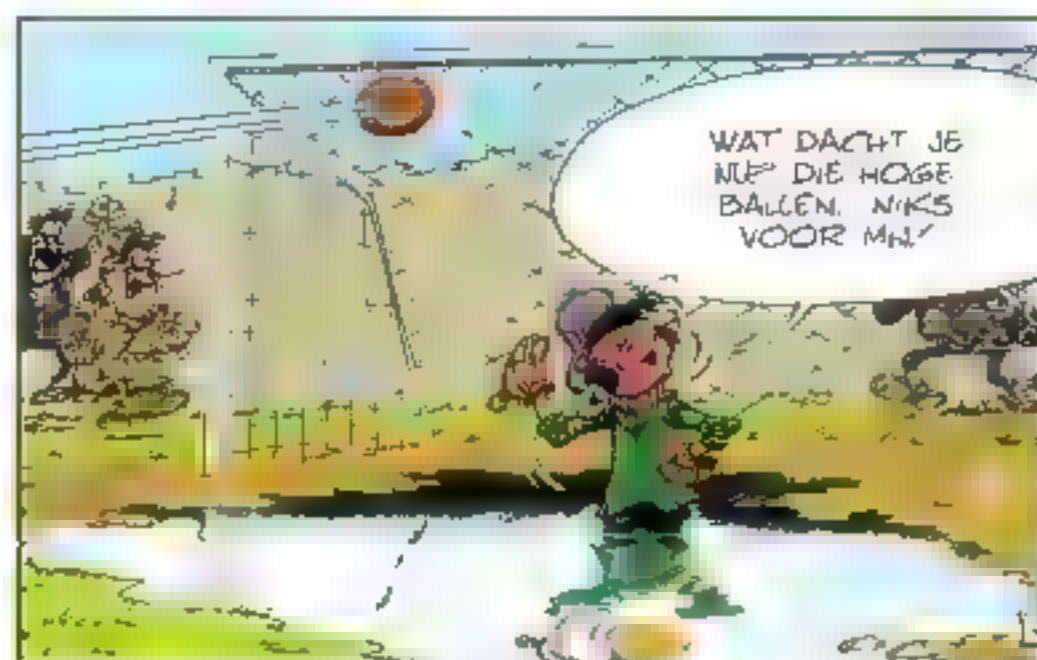
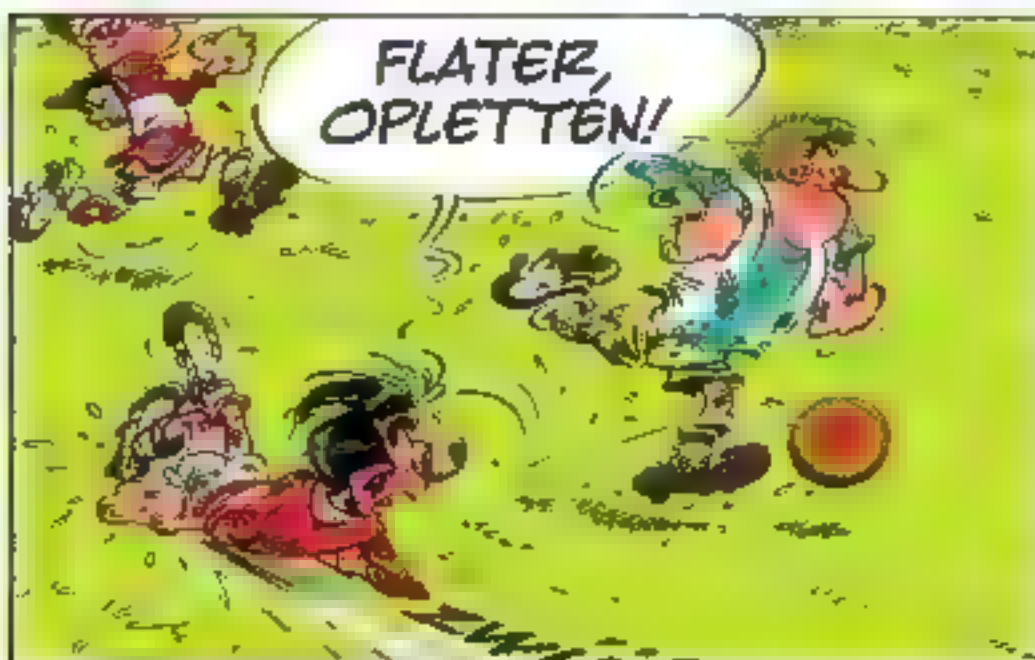

Fengier
1982 33111111

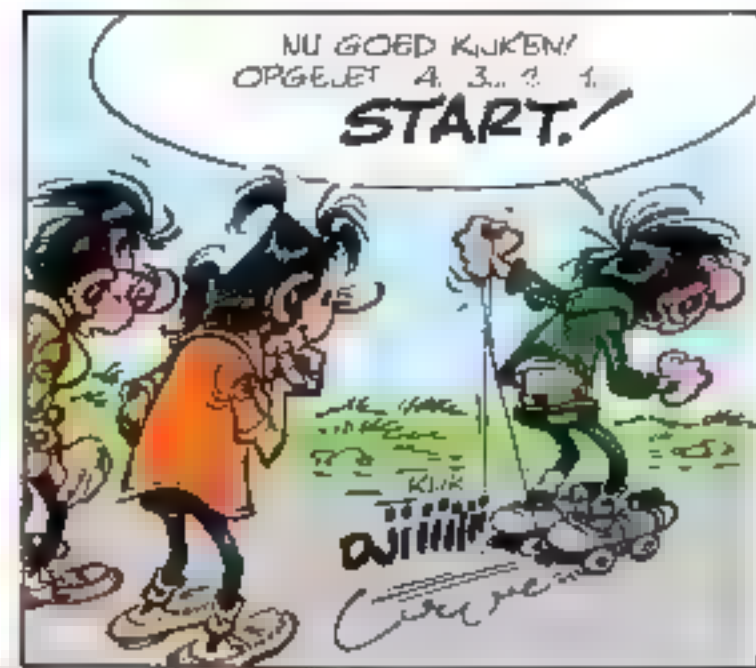
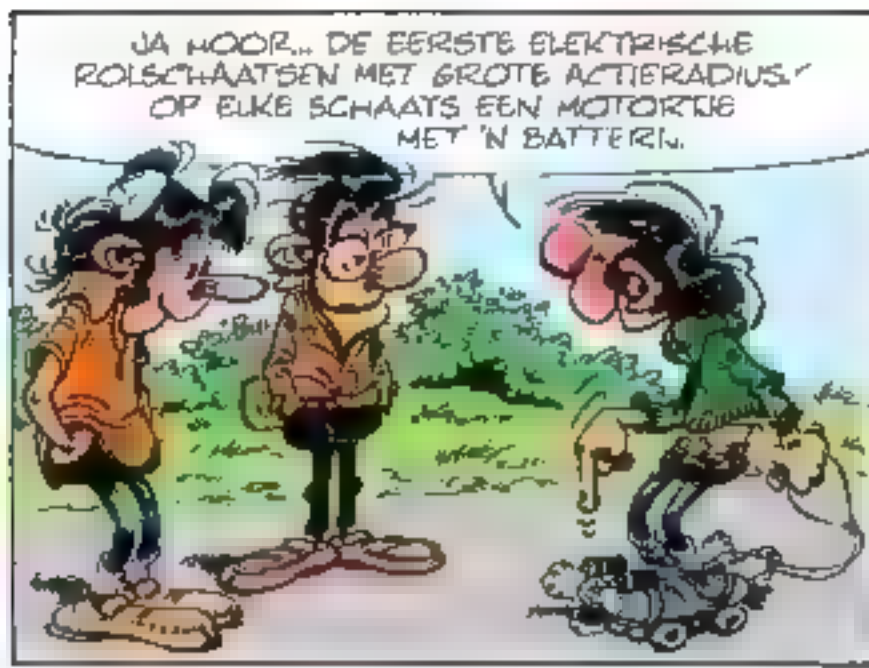
(BWEI) Franquin

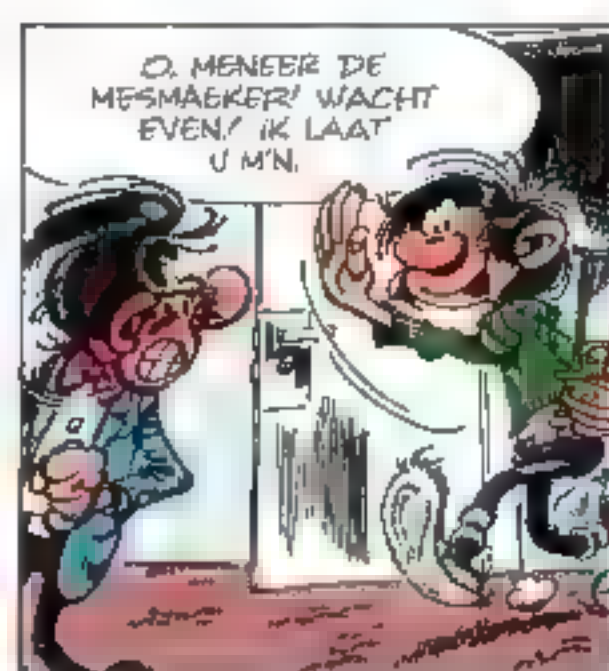
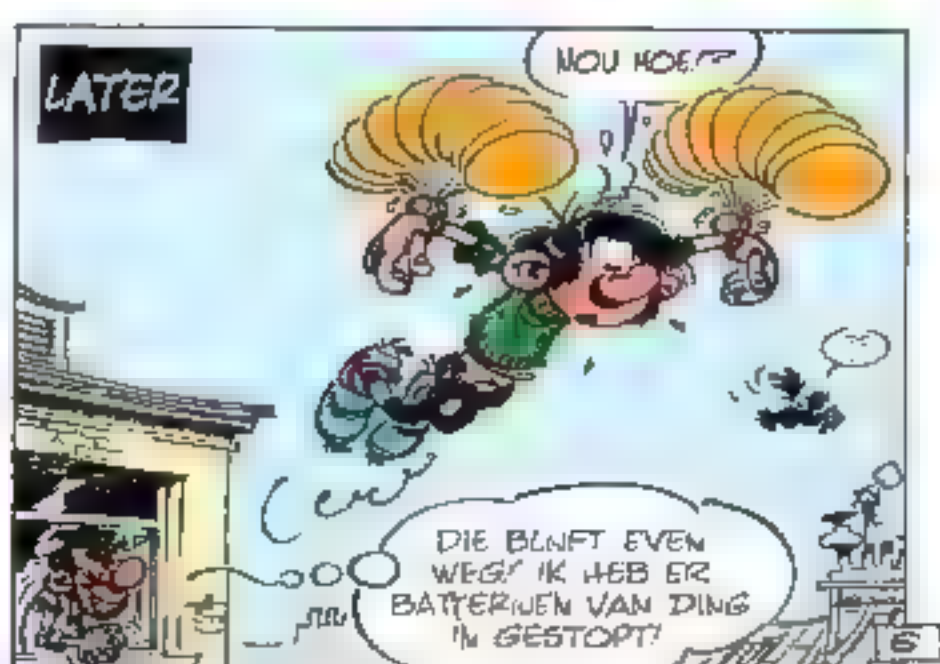
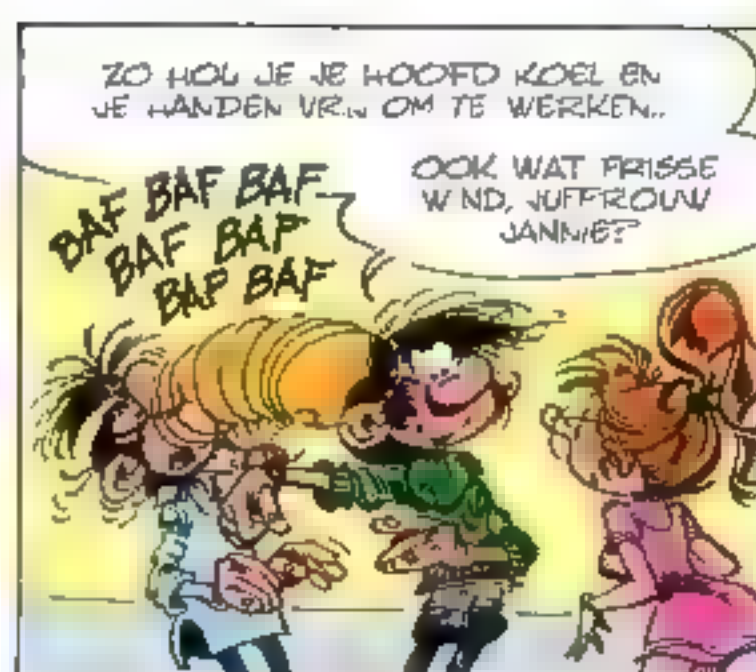

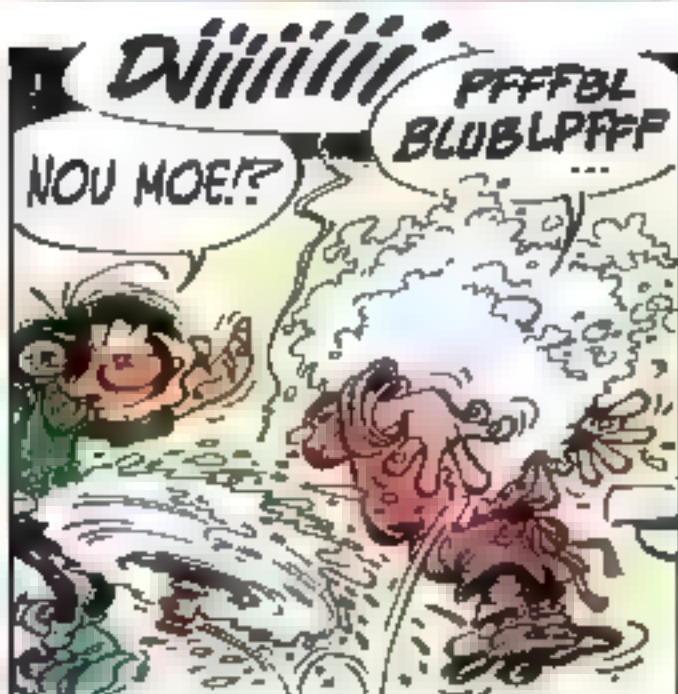
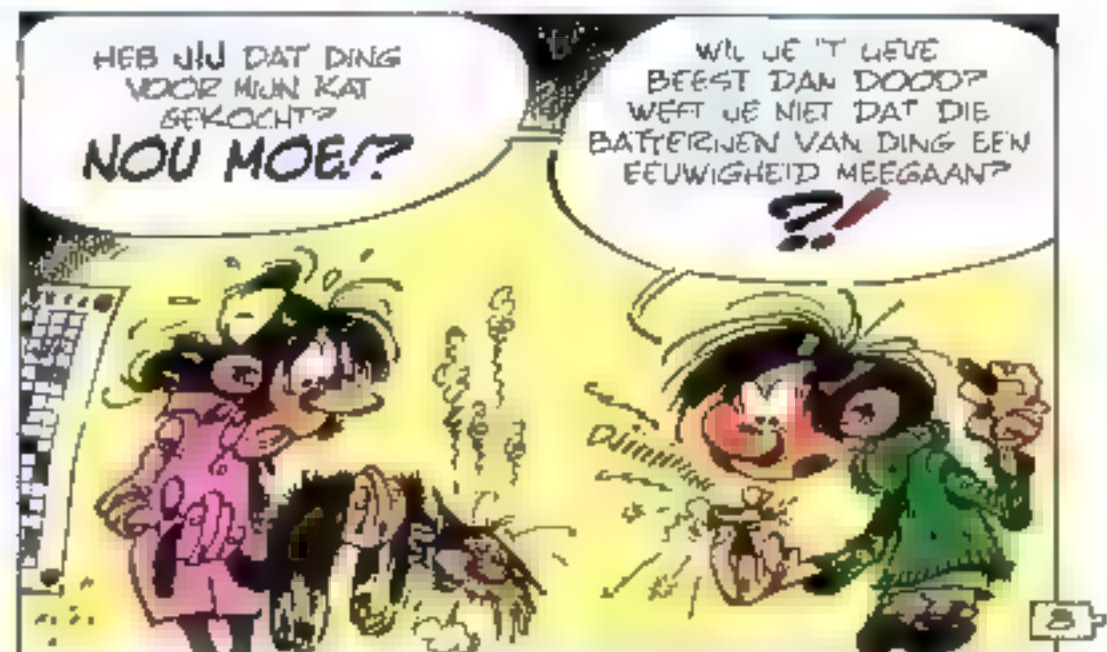
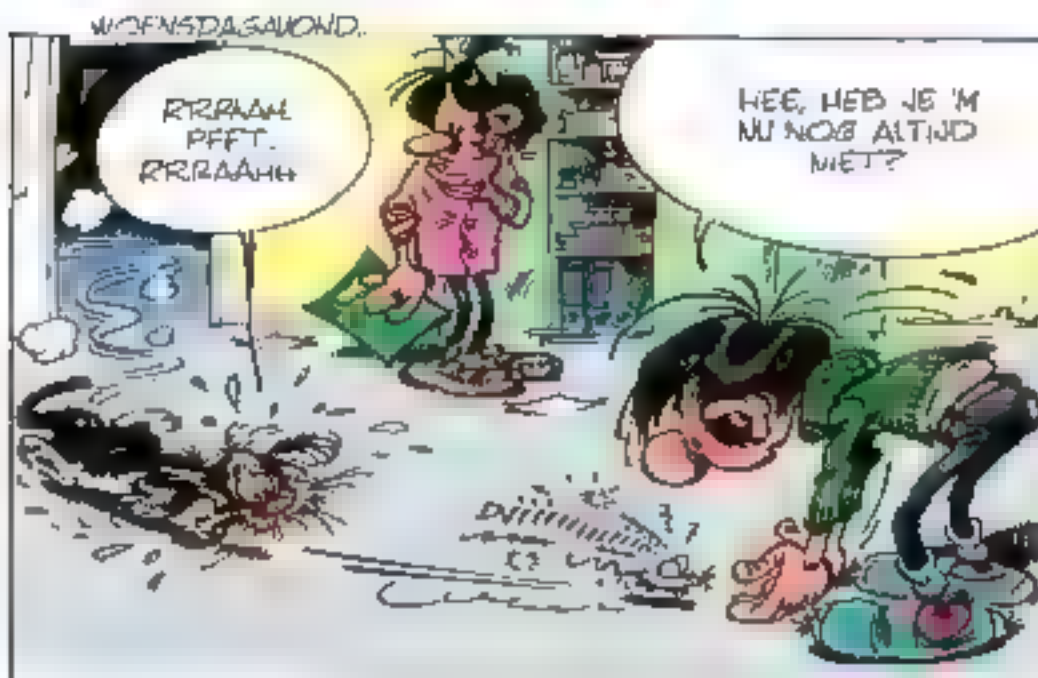
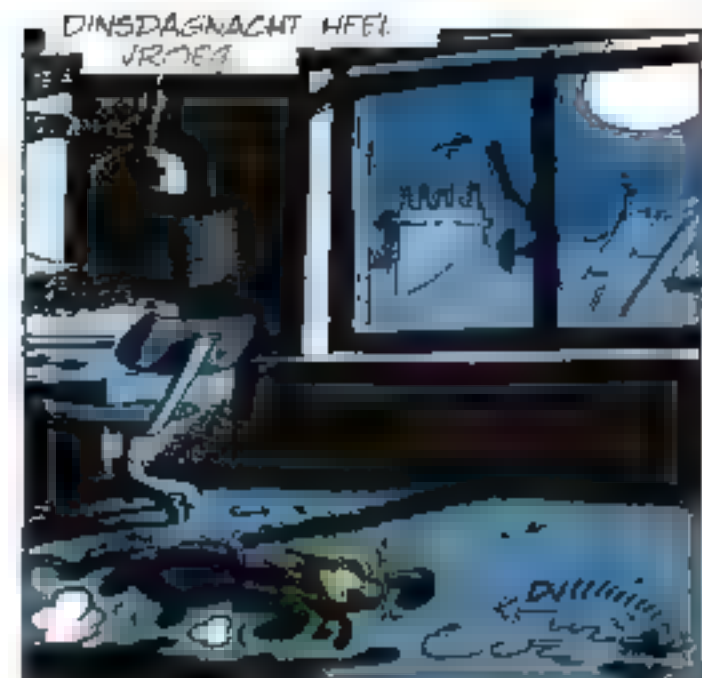
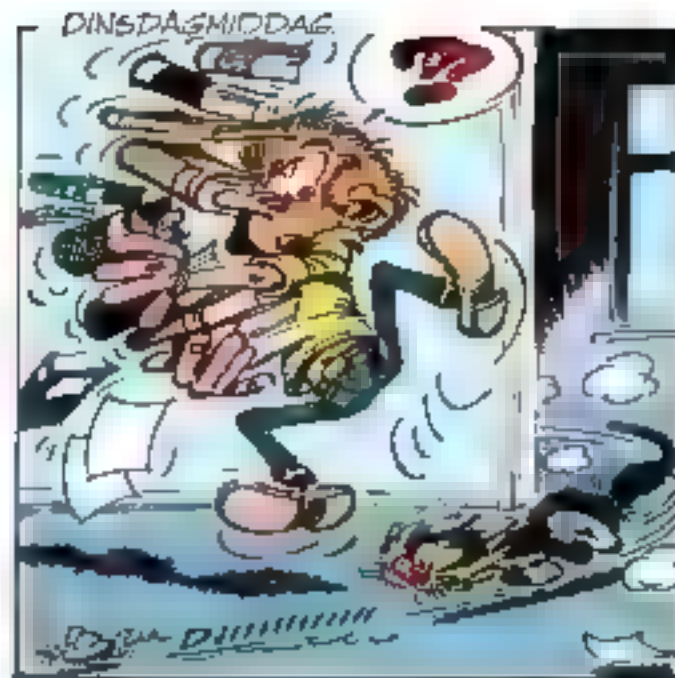
Fransman
2015

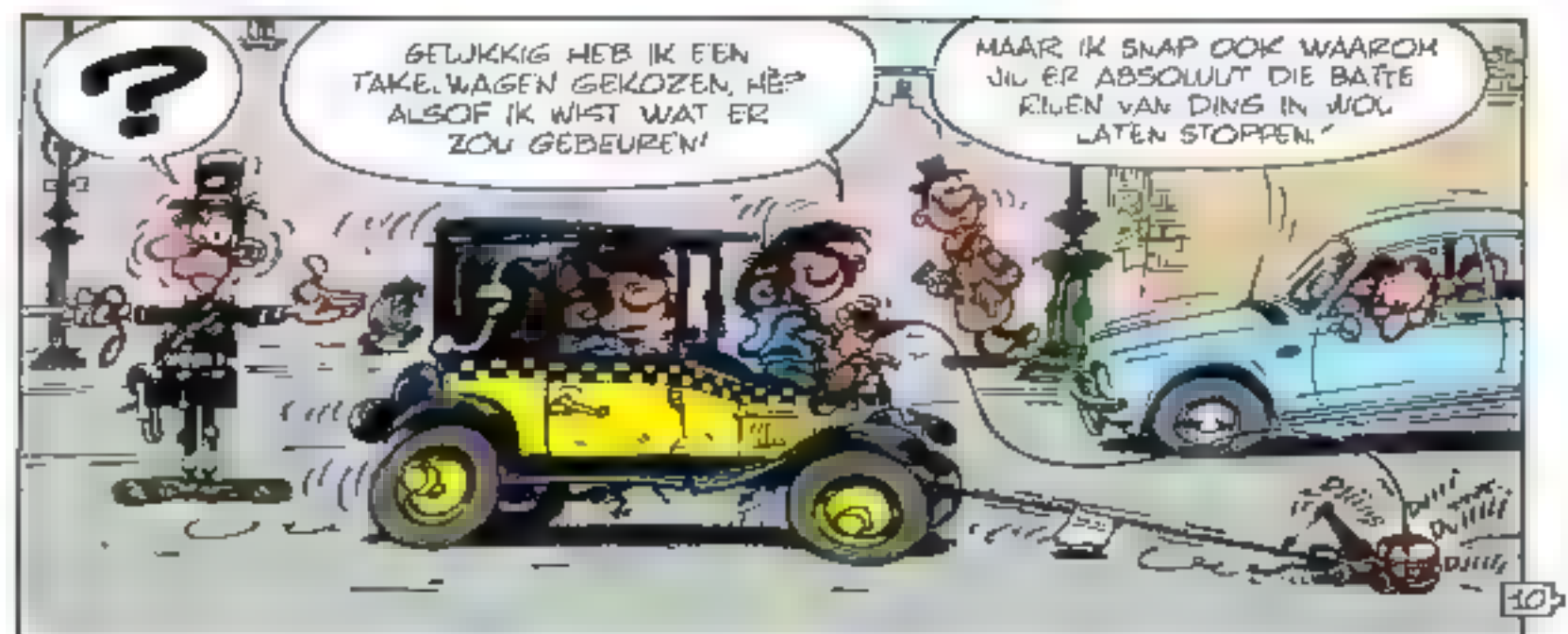
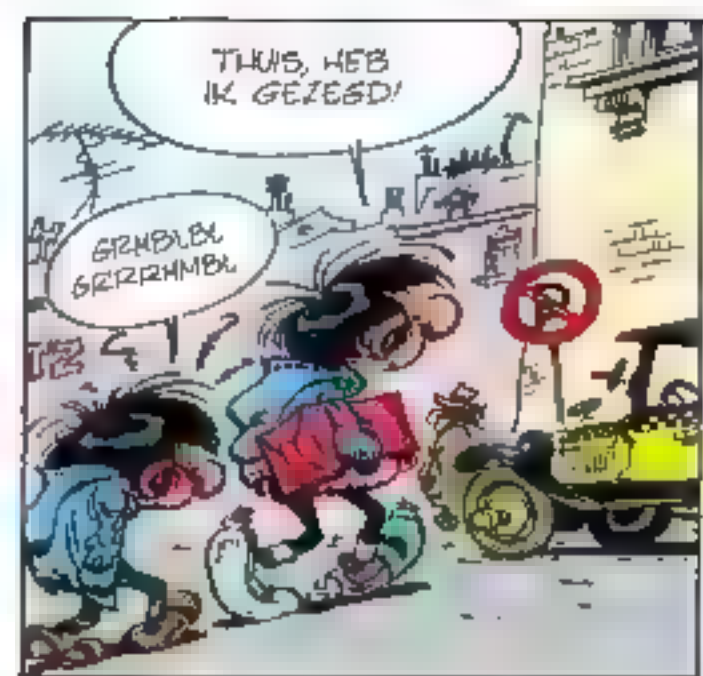
Op de volgende pagina's brengen we veertien halve reclamepagina's die Franquin tekende voor batterijen van het merk Philips. Voor deze uitgave werd de merknaam vervangen door 'ding'. We willen graag ook even vermelden dat er in 1974 nog geen sprake was van oplaadbare batterijen. En bovendien zijn dit de allerlaatste platen waarin Franquin het neefje van Guust tekende.

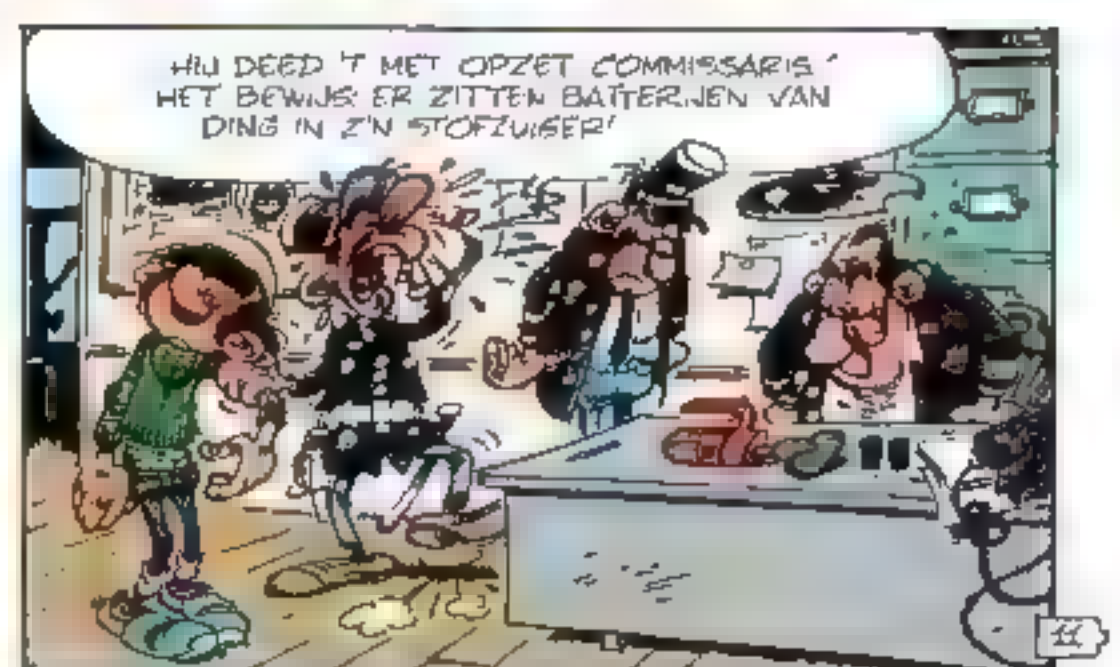

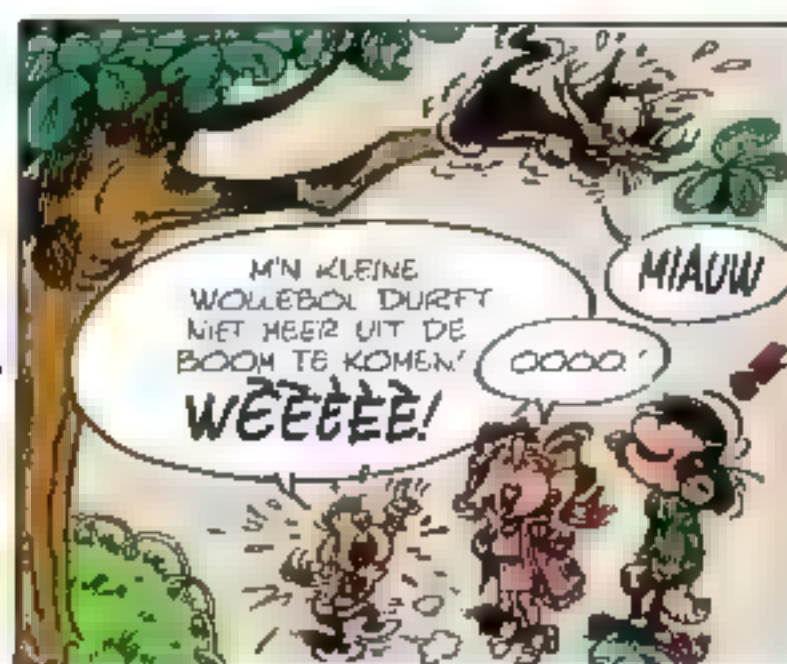
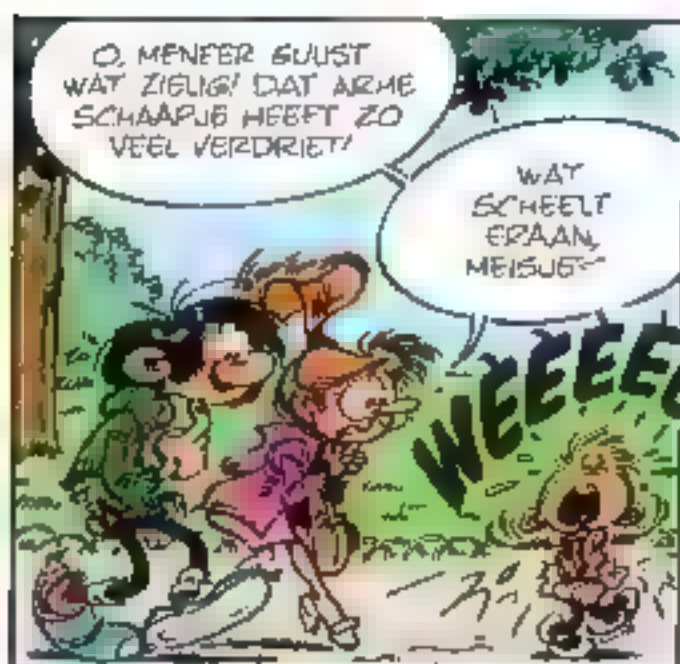
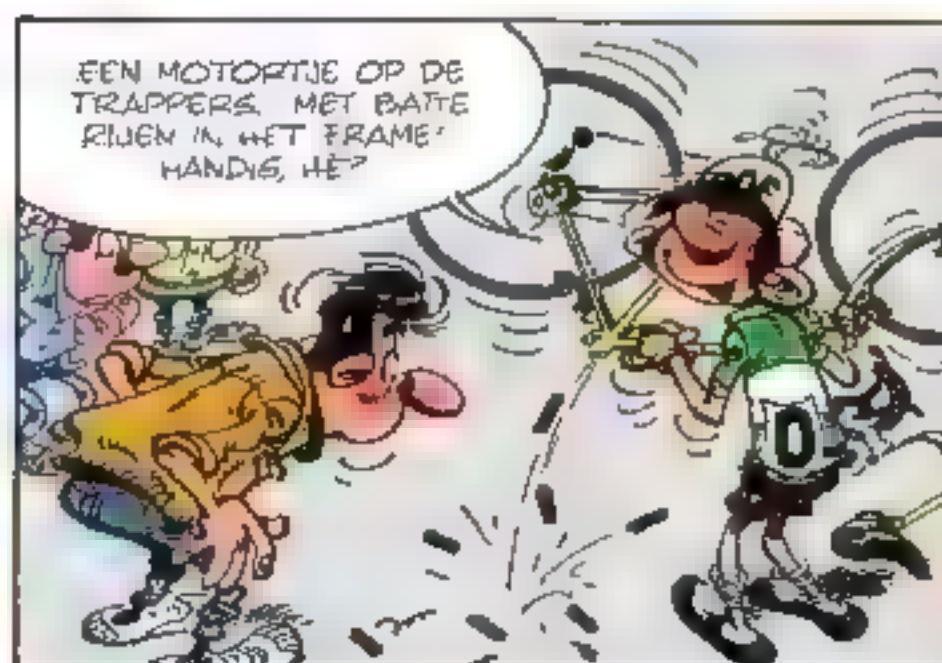
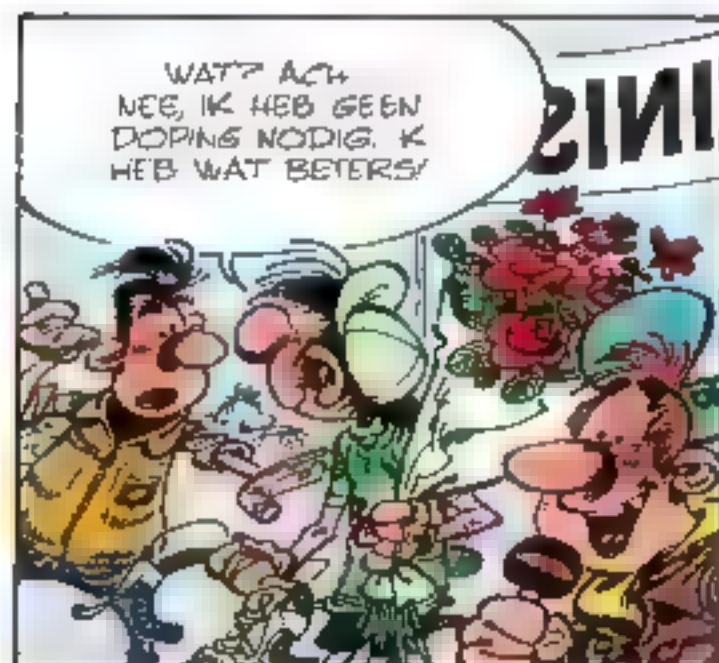
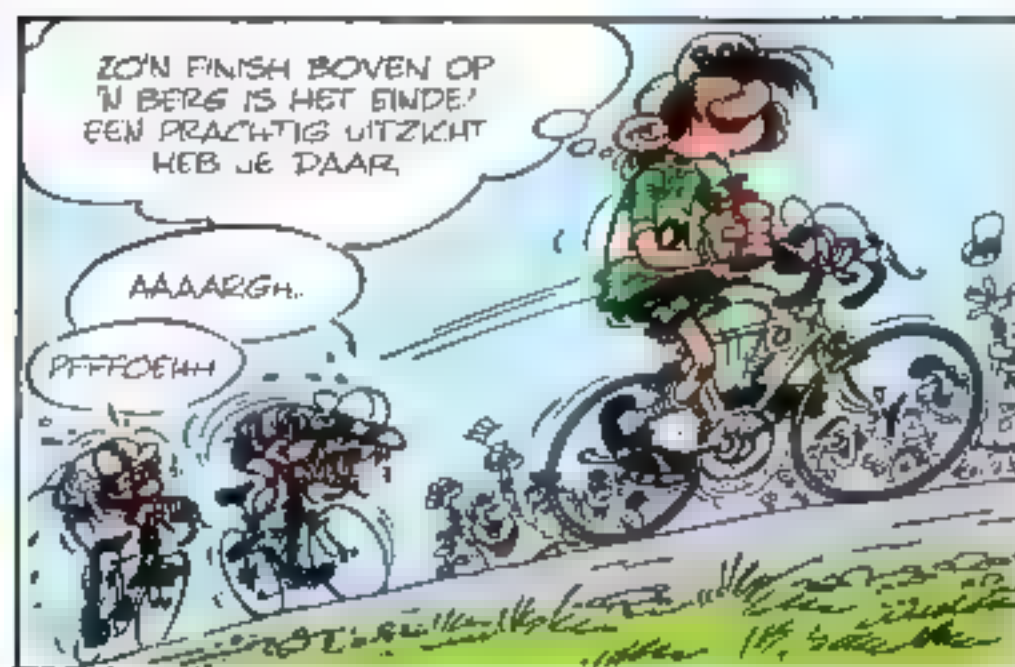
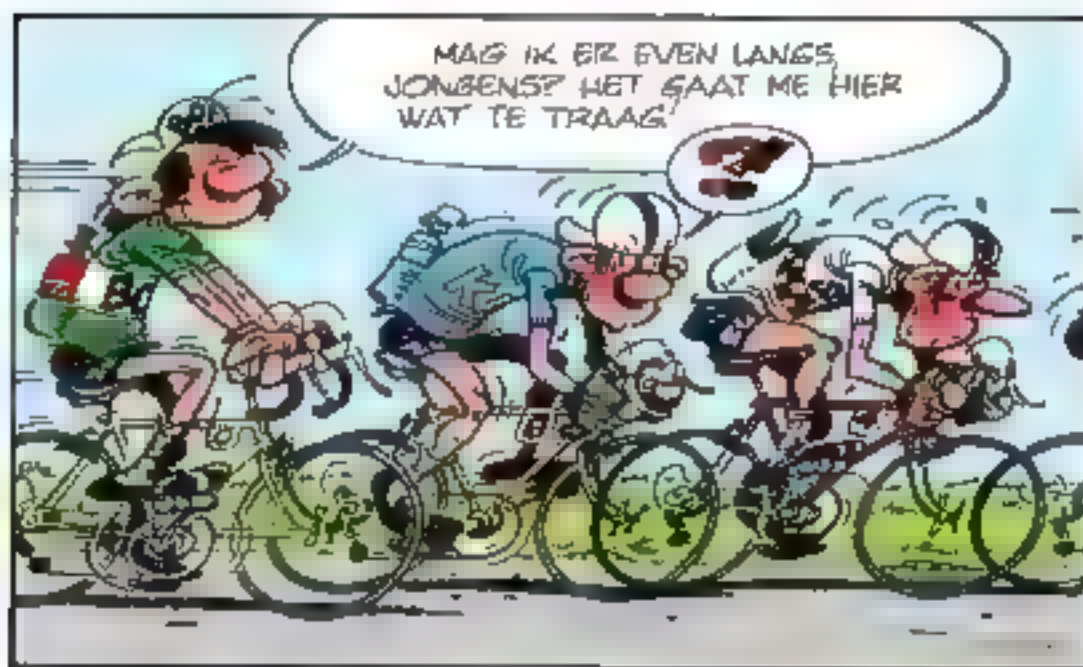

...

ALLES VAN GUUST

Restauratie van de inkleuring FRÉDÉRIC JANNIN
Kleuradvies ISABELLE FRANQUIN
Grafisch ontwerp ALEXIA DE VISSCHER, DELPHINE PLATTEEUW
Vertaling en lettering: BOOM!, WINGENE
Fotogravure facsimiles ILAN WEISS, MARTIN SCHRIJVERSHOF
Fonten: SPECULOOS

D/2021/0089/126
ISBN 978-90-314-3885-3
FRANQUIN, JIDÉHEM © DUPUIS, 2021.
Alle rechten voorbehouden.
Gedrukt in Servië door Publikum.

Dit album is gedrukt op
papier dat afkomstig is uit
ethisch beheerde bossen.

WWW.DUPUIS.COM

